

Studentské
paměti

Ty, ktorí jste chodili nebo chodíte
na jakoukoliv střední školu, smát
jste pocit, se kterým jste vstupovali
1. ročník na přední ústavní, který se
měl stát na něco málo let váš
dočasným pracovištěm.

Kolem došla samý such, nesměli
báznit, že mine jste patřili i my
a opovržlivé pohledy maršáku
jste, a hledá své vlastní. Ano, tu je.

Přijíždíte se (neboť jste bývali báznit
a nevíte, že přechovat se je naprosto
nemysl a slabost) a krátce s akto-
kou v zuce do třídy. Tam už je
několik vašich budoucích spolu-
žáků, nikterá sedí v lavici, jiní
se spolu baví (velmi slušně ovšem).
Je to něco naprosto jiného, než
vaše bývalá 9. třída ZDŠ, v ní jste
si poslední měsíc školy dělali co
jste chtěli a vše vám prošlo.

Nyní už tedy přistoupíte k jedné
lavici a slyšíte hlasem se optáte
žákem, jenž v ní sedí, je-li vedle

ního volno. On trochu pitelně odpoví,
že ano a vám je hned nějak
volněji. Jdte se do školy, myjete
o škole, za 10 minut však již
se bavíte o tom, jaká je ta
děvčata mále myjí jako spouštěky.
Když rozpráví, jste velmi dobří přáteli
a i školní si rozumíte.
Příjde paní profesorka Kláčilová,
vše bídí, představí se a začne
mrakobárně řeči, že se u nás
nesmí kouřit ap. Vy to ovšem berete
neprávo věčně, neboť nemáte zdejší
mravy. Pak nastane trapná věc - předsta-
vování. To se nepočítá krát opakuje
celý týden. Vaše jméno si stejně zádrný
vyučující nezapamátuje, ale musí to
byť. Jak jste však překvapeni, když
jdete o představě na ráčhod a najdete
jí zcela zakouřen od nemravných
kuriáku, která je tu solilo, že ani
nemůžete vykonat svoji potřebu.
Časem se dozvíte, že to nejsem nura-
nové ale správně drsní kroji z dřívých
ročníků.

Při druhé hodině nás přivítal nám sou-
druh ředitel této řečené Školny
(kdo předtím ještě dlel zlo myslnosti,
něb dočasně měří 2,20 m). Mluví o
budování školy, o učení a práci, které
slyšíte dříve než nás musí být tomu,
abyste si přečetli nápis (i optali) na
školních lavicích. Právě, jsou si
vybledlé, neboť ředitelství dalo příkaz
k umytí lavic a tím i k poškození
celoročního díla několika řádků,
ale několik se jich zachovalo díky
tomu, že byly vykrabovány křivkami
do laků lavice.

V dalších hodinách se u nás ve
školní myšlence ještě několik profes-
rů, „jež nemůžte, ale posuďte!“
Potom si složíte své školní knihy a
sešity a opouštíte zde domů.
Oršem, když jste se před tím oddali
a přešli. Jeť někdy myslavý, alešný
den, jaký se sluší a patří na
zahájení školního roku. Tím
pro nás skončilo první vyprávění
na SVVŠ.

**

**

*

První týden se ve třídě I.F. nic nedělo. Dá se říci, že nic, neboť myšlenkami probíhalo normálně sporádane a řádné vytrénování nebyly soudušně třídni Klávilové hlášený. Přibývá to vývoj rozumné třídy. Je nutno si povšimnouti ještě názvu třídy. Jednak číslice 1. značí, že se jedná o první ročník, čili o násmi opovrhoraní baránty. Písmeno F je v celém názvu nejdůležitější. Jit to označení třídy, do níž vstoupili nejgeniálnější (0,01%) a nejblbější (99,99%) záci z kraje. I sem se však dostalo několik správných hochů, kteří sem byli domuceni vstoupit, neboť udělali nápadně dobře přijímací zkoušky. Tato třída (úředně název „speciální přídodovědná se speciálním zaměřením na matematiku a fyziku) by měla oplývat lidmi s nadprůměrnou inteligencí. I když je to spíše naopak,

získali zákei této třídy pokupný nášev
Einsteini (či ajnštajni).

Uplynulo ještě mnoho dní, než došlo
ke své první výměně chvil, kdy se s amplionem
ozvalo zachrčelání a hlas, který oznamo-
val, že všechny třídy pojedou na
bramborovou (nikoliv polévku) brigá-
du. Jeť ona brigáda velmi důležitá,
protože ni člověk na ni odpocívá od
práce a od školy, neodpočívá - li
ni od ní již ve škole. Nejvíce je
však důležitá pro první ročníky,
neboť na ni se kolektiv stavěl,
ukáží se správní hoši a na světě
myšlenou podlezáci a zdražpanci.

Si úplně nejspornější hoši se ovšem
zmlouvali nepokřivení, neboť už stulení jsou
díky společným zájmům (čeny, elhad,
končení).

~~Uplynulo ještě mnoho dní, než došlo~~
Kochim se zlepšila nálada, když se
dozvěděli, že pojedou na brigádu
bez svých spoluzáček, neb ony jsou
hlavně šklebery a pizdy.

Kalo se k nim přijíždí hezčí hosti:
z II.E a pokřehlý a fanatický videc Úbl.

*

*

(Je miho podotknout, že s tímto
jakkoli, net hoi jsou zadržané
na nímavore)

*

NADEŠEL ONEN DEN, obna hodina H,
tedy se začal shromážděti před budovou
hlavního nádraží, aby zde vyčkali
příchodu jim svěřených profesori a
přijede slabi.

Videc Úbl se dostavil včas. Gotva
přišel, začal předčítat jmenový seznam
studentů, jim svěřených. Keč tito
zlomyslní hosti vypučeli v hrůzný
řev, že i koleje praskaly nímou rou-
bových sln. Byl Úbl obléčen do gyno-
ního černého kabátu, který mu zakry-
val i špičky krásných bot na mecho-
vé podrážce. Ale i tento kabát se při-
chází neodpovědně rozervel a odha-
lil mizernou videom hant, která
ležela v dlouhém hudební manšestro-
ním saku s nasivranými kapsami.
Nohy viděly v kalhotách šité barvy
a z šlech materialu.

Černé brýle byly nahrazeny brýlemi
se žlutou obroučkou (patrně Jantarové).
Zlatý náhradek byla však velká šludá
rádiobka, která zakrývala 230% porostu
vidcovy hlavy, a velkou anténou.
Koneční byly rozdány jídelny
a hoši, vedeni úblem se vydali vy-
hledat svůj vlak na některém
z nástupišť. Za půl hodiny bylo
vše v pořádku a hoši se bavili,
ti zhyrali kování, hrón v karty
či v karty, popřípadě pokřikování
na bazantů paní.
Našli se však šprtoři, kteří nečinnými
řeční přilákali úblou pozornost.
Tento jáh se vypracovává pomocí parci-
ální derivace Youngův modul elasticity
magónového nárazníku.
Některí studenti však pořádaní seděli
a povídali si mezi sebou pláňně
ankdody. Byli to zejména student
Václav Neke, který chodí do Slovian
ke hasičům, dále jeho sousedci
lavici Eduard Šarátka, kterému do
hoce, nesmělý, leč bystrý.

Toho dva hoši se seznámili na
přijímacích zkouškách a menajice
někoho jiného, spřátelil je pocit
osamlosti. Nyní seděli vedle sebe,
skomranými raky pozorovali své
spolužáky, přemítajíce, kdo je sluš-
ný a kdo zvrhlý. Byli to vyproci-
larci, kteří nechtili upadnout do
šídruho balna. Leč osud je krutý.
Na cestu jim oboum, zvláště pak
Edovi Parádkovi, zvanému též krátce Eda,
skříštil Mira Ciel, zvaný Koženáč,
zudný smilník, huračák opia a pijan.
Tím byl osud obou nebolých nevin-
ných hochů spčeden.
Velká skupinka hochů byla okolo
hocha, jinež oplynal jinežem Ulan
Teplý a hrál na kytaru psoklatou
teatorou hudbu, protumilho kapitalis-
tického režimu, což bylo kvitováno
velkým zájmem.
Omen hoch a jisté 3 okolostojící
byli obyvatelé jedné kulturní vesni-
ce, kde jest závod na výrobu hraček.

pijan - viz ochlanka, nikoliv hudbu nástroj

Dalšími cestujícími byli dva obyvatelé
internátu. První, vysoký s velkými
hráky měl se Jindřich Kocourek, říční Ján
a druhý, menší, jehož tvář nemohla
nikoho na pohybech, se se jmenuje
o „chodského psa“, se jmenoval Jan Bily
jehož předtím byla Johnny.

Po delší cestě výprava loď a včera
ústa dorazila do Holbovic, která to obec
jim byla určena. K nemalé radosti byla
skupina loď ubytována se zdejšími
kampaňu neboli pubice. Gal, ve kterém
bylo 30 postelí mohl být kdysi stejně
dobře zajištěn, nyní však to byla
nočnídárna se slavníky, kteří připomí-
naly válce. Když však na jeden
z nich došel chlapec, jménem Václav
Kobyl, dopadl tvrdě na podklad,
neboť slavníky nebyly vůbec (skoro)
~~naprosto~~ naplněny. Každý loď
ni obsadil jednu postel. Student,
jménem Zdeněk Laeib obsadil
postel na stupínku v rohu
a byl tudíž nucen zhasínat
a rozsvěcet.

Na vedce žblá zbyla postel v rohu
v dřevěných dveřích, které se neotví-
řaly.

Poučevadě přišlo, šli hoři koupit
vytrávnosti pro vsi. Ne vsi bylo
mnoho divok. Tri. O ky se postaral
Košenci s hochy z druhého ročníku.
Eda Párálko, Johnny, Jan Kočovný
s několika dalšími mečím
zjistili, že v místní prodejně
jednou prodávají melouny za
0,50 Kčs 1kg, zatímco v Blavě byly
tyto plody za 2 Kčs 1kg. To bylo něco!
Eda vrhl zbožný pohled na
obrovité plody a pravil: "Tot. Jde
se na nic." Koupil si největší plod
a zaplatil za něj 3 Kčs. Odnesl
si jej hrde na ubyhači a rozpůlil
jej. Z batohu vytáhl lžiči a jal se
pojidati stárnatou dužinu, jež
měla barvu podle opice.
Kam se otevřely dveře a dovnitř
vstoupili ostatní hoři, nesece
každý meloun jako kolo od vozu.

Ubl je sledoval vážnym zrakom. Prouel,
„Mnoho melsomu pojdati zakazano.“
Kosi se usuehli a dali se do dila.
Po chvíli se Eda postavil, chytil se za
moočovj mýchjř a vyběhl na dvůr,
kde se nachozel pisor, křhaji se sebe
kallhoty. To samj se opakovalo v nicholika
obmínách s ostatními studenty. Ubl
sledoval čas a dělal v čárky. Patrně
procítal periodický vývoj moči v čase.
Pomalu se stěnovalo a pro brigádniky
přijel traktor s valníkem a odvezl je
na včeri do Chanovic. Po cestě se studen-
tům podařilo skákáním roztroupat
valník, což jim působilo škodolibou radost.
Ubl sedil v traktoru na sedátku,
křičoviti se přidržoval jednou rukou
za dřádko a druhou křiknul na
nos kapesník, neboť hustý kouř
z komína mu strpčoval život.
Proto pro něho bylo pravým vysvobo-
zením, když poroz zastavil před
hospodou.

Višně se skládala z guláše a několika
málo brambor. Ubl dežd a pravit: „Tot,
Dobří, ab ostří!“
Na tato slova rychlejší hoši vstali
a hladovým zrakeem se jáli kanibalcky
rozhlížet. Mnozí hoši, jako Vitěslav
Slepický, zvaný Petuch se lečili
v koutku pod stolem
A ten odlejší přilítl pravit: „Nakun“,
a všichni se hrupem vyhrnuli
před hampejs a naskákali do věru.
Traktor zapřel a nyzasil, což nyzvolalo
paniku v řadách hochů, jiliker
jich asi deset upadlo, porazivši
své okolní kamarády. V této chvíli
tak dramatické se ozval Petuchův hlas:
„Kluci, kdo mi klesá na zadek?“
Odpovídal mu mládežník Meženc:
„Tot, já myslil, že klesám na bundu!“
Tu traktor prudce zabrzdil a zbylá
část cestujících se ocitla na svých před-
ním padlých kamarádech.

Byli jsme doma, v naší úzké a nevytopené
zahradě. Jen jsme si odskočili a potom...
Ano. Potom se nás hochů zmocnil satan
a násilím nás vtlačil do hospodské-
ho sálu. Za chvíli zábava byla v
plném proudu, pivo teklo proudem,
neboť jsme byli u výčepníka puldu sami.
Hospodská se bavila mimo onu pováňou
místnost. Koši popíjeli, pokusovali si
která byla jim zakoupiti.
Až k deváté hodině se přes zábrav
přišlo a pivo na tvdy alkohol a limo-
nády s rumem. Tlou se rozitly dveře,
prudký závan větru a meluzínový saskřipal
okny (Eben by řekl: klička cvakla, dveře leh,
těl vchází do dveří) a těl vplul do
zakouření a zaplívání místnosti.
Přistoupil ke studentovi Šerclovi a
pravil: „Dýcheň na mě.“ Šercl
maje v sobě něco málo činně, ob-
sarověný, pojídal právě tabáček.
Dýcheň na věde, jemně se zamlely
byly kapickami alkoholu.
Také mu nezapoměly poklesly nohy

v kolech. Nedal však na sobě nic
znát. Šered, divaje se mu pitome
do obličejě pravil: "Dyt' ja sam mil
ju dve piva!" "Vid, Zdenku!"

Obojil se na neto soueda, leč toho zde
nebylo. Ležel osem hoch pravě pod
stolem (jak se druhý den vyjádřil, kle-
dal tam kouemu, klad mu tam
spadla) a pokojně elvapal, objimaje
liblouy nohy.

Nbl jistě před odchodem znovu naznačil,
že kdo bude pit něco jiného, kromě
piva, limonady a vody, bude zapasán
do notyšku.

"Milt Nbl melice krásný nový notyšek.
Mae, to jmu se dozvedili až druhý
den. To už nepršelo a proto za
nesouhlasného muncení v půl
sedne Nbl vstal a zvolal: "Vstávat!"
To samo o sobě byla opovážlivost
budit 2000 studenty, zmožení
pitim tak časne. Leč čas je
neiprosný. Katimco se Nbl hobil
malým bakteriým strojkem,

Právě se malátní hoši do rychlého
rána k eiskerě s tekoucí vodou
(koda volně myšlela), kde vykonali
očísku obličejů a zubů.
Osvězení se vsichni. Měkkou nepovažova-
li za nutnou se ani měř svlečením.
Proto jak lehli, tak zůstali. Mělo to
velkou výhodu. Tak například se jim
nemohlo stát, že by ráno v botě našli
mýnacíkanou věchnu svou pastu,
jako se to stalo Šomovi. Mělo nemine-
li ráno hledat své svíčky, jako
mnoho jiných. Patrně byl v noci
sotva „šprymoval“, neboť si myslil,
že se mu nic nemůže stát. Leč to
se mylil...

TRESTNÍ VÝPRAVA

Jiří tu vešel ani 6 studentů, sedících
Korunáček a Edou, šelilo pohledli hospo-
dy a vyšli do tmy, která je zahatila
šmavným závojem. Jolva kito došli
na kraj vsi, jali se ochrávat okolní
jabloně, ukryvající jablka pod oděv.
Pak se odebrali zpět a v nehmli míst-
nosti se jali tvrdě plody čtvrtit.
Ubl přítomen nebyl. Jarda Ulliko pravil,
že mu pan profesor říkal, že přij-
de do vzdálené vesnice, kde ma'
nějaké známí. Toto uslyševši hoši,
dali se do bujarého pítí. Latim
vedle v nehybnosti se rozpoutalo
pravi peklo. Hoši, kteří právě dokončili
čtvrcení jablek jali se takto připrave-
ní po sobě vřát a bordel také dě-
lati. Bylo asi ke dvanácti hodině, když
hlídka zvenku hlásila: „Ubl jde!“
Všichni proto ~~že~~ lehli do postelí
a Laci's zhasnul. Nato se otevřely
dveře a vyšel strhaný vědec.

Mebylo tuha slov. Vše na leto zřícením
nasvědčovalo tomu, že šel podle hvězd.
K toho vyplývalo, že zbloudil a na
misto noci nedošel. Dopřizil se
k posteli a rychle ulehl. V tom
však největší hučeti a grásloré Pacoli
kulákat: „Parchantí, držte hubu,
nebo vás kopnu do prdele!“ ajine
podobné výroky. A nedlouho začaly
bloudit osamili četlínny jablka,
kteří sem tam našly cíl ve spáči,
či bděci. Imou se ozýval kvikot zasah-
ných. Náhle roznil dutý úder. To
nikdo nehrnul jablko po hlbovi, leč
netrefil se a jablko uderilo do dveří
u hlbovy posteli.
Videc sebou nezmatelně křnul, nedal však
nic najevo. Pakně však ovo jablko směl,
pak následovala krátká serie asi 10 k jablka
na lichilo fyzikáře.
Ten nejprve vypočítal jejich zrychlení
 a , sílu F a podle ní usoudil, že
to byli hoši z H. E. Vstal, a straš-
ným hlasem zašeptal, až se všichni

štině křičeli schovat: "H. E. vzlyk."
Do tmy se ozval opilý hlas Františka
Bora: "Lacik, rozsviť!" Z druhé strany
mistrůsti odporoval Pánáček: "Lacik,
zhasni, nebo tě napálím!" Po bylo
zarvaění. Neboť kdyby Ede opravdu
hodil, mohl by Lacika zasažit.
Leč povinnost ustoupila před
strachem. Rozsvítil a hned se
schoval. Nbl přehlížel pískání se
šklebáci opile křičky všech brigád-
níků. Nbl pravil: "Jestli se to bude
opakovat, budete na mraz!" Zřejmě
to myslil vážně. Znovu se zhaslo,
ale výhrůžky Kblův ^{nědo} nebral vážně.
Vědec si ještě ani nestalil lehnut, když ho
jablko obzvláště manutické rozmrá
uderilo mezi lopatky a způsobilo mu
příkrou podlitinu. Fyzikář se nasral* (FVJ)
Vyskočil a řával: "H. E. ven!" Po tomto
dlouhém výroku se tak unavil,
že dosedl na podél a chvíli se díval
do země.

* Je to drani, lež přání vystihující. A o to jde!

Uli jazykové tvrdili, že Ubl hledal na zemi jablko, neboť měl hlad. Pravda však je, že když se znovu probudil, zjistil, že II.E není na svých místech. J myslal Edu Párátka, Cizla-Korináci a Petra Trše, zvaného Pitr, aby ho chy přivedli zpět, neboť on za ně bude zodpovědnost. Tito tři chvíli bloudili po nozi, až je napadlo jít se podívat do budky u autobusové zastávky. A skutečně. Edu, na špinavé podlaze leželi všichni psanci II.E. Tři hoši je ani nepřemlouvali k návratu. Trše jim zřídil em možnost volné onanie a orgie. Proto se vydali spít s nepořádkem. Pak už bylo v místnosti ticho a všichni rychle usnuli. Ráno asi se 4 hodiny se potichu otevřely dveře a dovnitř uklonali psanci a ztuhli zimou a šli se do posteli, balice své mučednické těla do houní, vyhrásaje z nich jablka - líkaz strašné noci. Ubl je se shovívavým úsměvem pozoroval, tvář se, že spí. Všichni ale viděli, že on nespi, ale dělal,

že to není, přičemž Ůbl byl spokojen.
Ráno a celý den všichni strávili
na poli, zpestřující si přestávku
salámovou bitvou. Teprve opit v ložárně.
Až v 11 hodin vyšel znovu Ůbl
a zůstal stát ve dveřích, snaže
se prohlédnout histou clonou
cigaretového dýmu. Vedle něho stál
Antonín Pavlas, opíraje se o zed
a zbrblaje eon o ženská krásu.
Ůbl ho chvíli pozoroval a pak se
ho zeptal, co mu chybí. Tonda
ho však náhle odvrátil od dveří
a přímo z prahu poblíl schody.
Byla to krásná šavle. Ůbl nvyvalil
oči a vytáhl zápisník, do něhož
si napsal tyto písmena PSOAVT.
Jak jsme pak zjistili, znamenalo to:
Pavlas Se Opil A Váhl Tyc.
Takovéto poznámky měl u každého,
zvláště pak u Štercla. Mimo jiné i:
KZ JŘ - brada z jiné řádky
UZV - nuyprává z valníku.

Pomalu se však blížil den odjezdu. V pátek (byl to omeu den) se hoši skrostně umyli, odloupali špinu z bot, xichtě a nohou, zametli podlahu, instaloi prostele. Umčeli však smazat se zdi fleky po jablcích a melounách. Do něho a nikdo se také o to nepokusil.

Demidilci přišli, prohlédli místnost, stávnatě zakleli a odšli se radit s kantorem.

Ben se bořil rozpacitě a muloval pro nás co nejmenší rydčik, neboť on byl plácen školou. My hoši (neboť ná jsme byli kamarádi) jsme seděli pohromadě, snažice se zapomenout na ohavnou povinnost němu.

Mezitím se fyzikovi vrátil a jelí jsme na nádraží. Šťastně pak jsme se dostali až domů. Na nádraží na nás čekali starostliví rodičové, a bylo slyšeti:

"Pěťo, ty ses rhubnul!" "Jy nypadáš!"

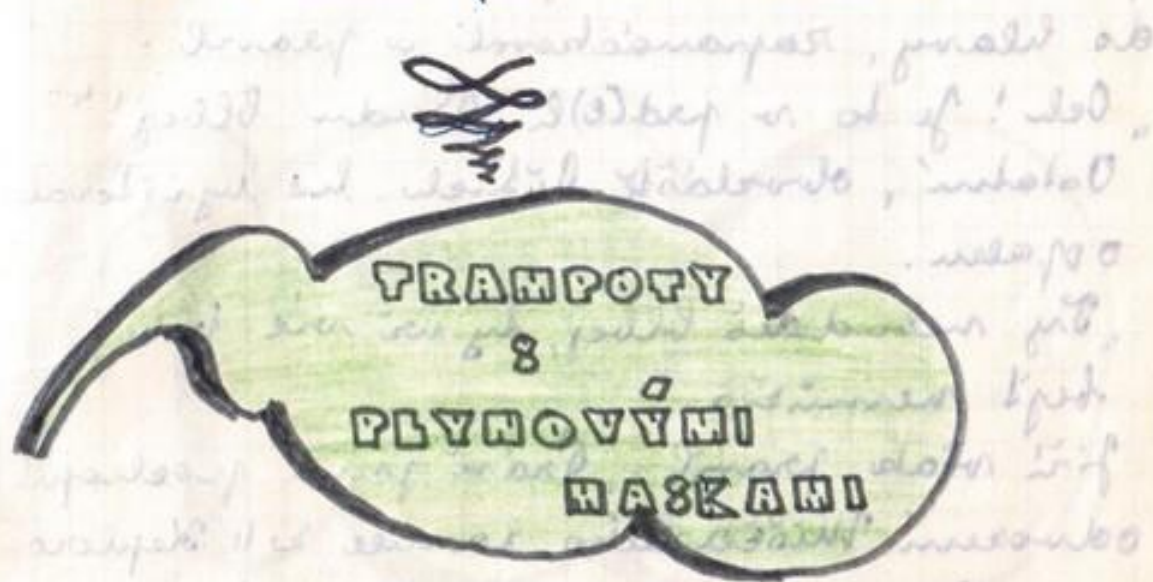
A jiné povstání měly oblažovaly naši
ukápenou, unavenou duši.

Pak začaly opět ony monotónní
dny plné úspěchů, neúspěchů
strachu a radosti, a dosazených
přítek.

Začali se ve škole formovat
„KLUB REDUKČNÍKŮ“. Členství bylo
zajisté každému, kdo získal
alespoň 2 dostatečné, či nedostatkové.
První členství získal Sáraško Eduard,
dociliv fantastického úspěchu v mat-
matice, obdivným docu superpřítek.
Stal se proto jejím předsedou.
Jeho zástupcem se stal Veka, který
se s velkým úsilím nympracoval
na toto slovošné místo.

Krátčko byli v klubu něčím hoši,
kromě Sáraška Vladimíra, jenž uměl
matematiku, jilikež je chytrý, Voko-
panec Pavla, který jest také nadělaný,
a Cizla Vladimíra, což jest špekulant
a podlýžák.

Dále tam nemůžeme počítat Gima
Rudolfa, nový toť zjev ve třídě I.F. a
Omen hoče, mizni natvrdejš s neradovan
neohroženosti postavil se do slovních
rozepří s Ublem při hodinách fyziky.
Tyto dialogy přijal kolektiv třídy s povděkem,
neboť si mohli podle libosti řádit

Blížícím brokem kontrarevoluce se blížily
vánoční prázdniny. A tím i poslední den
školy, vyplněný ke všeobecní radosti
něho školáctva pochodovým evičením.
Bylat na něm možnost uliti, která
se byla velmi mnoho užívána.
Bojová nálada vyvolala ráceou
konlorackou; oblíbeným kerem

byl skromný profesor libe Václav.
Do ředitelství Čalové se i přes jeho výšku
nikdo nehrnul. Vyšlybrali se totiž
schovával pod sukenními výjevy kolegů.
Ne strach, ne chlipnost, nýbrž jeho
vědecký zájem ho hnál v ova místa
povábná. Křemílek Jiří dostal laouli
do hlavy, zapanáčoval a pravil:
"Och! Je to v pedleli. Budu blbej!"
Ostatní, obzvláště bílich ho vyjstřovali
o opak.

"Ty nebudedeš blbej, ty už vře blbej
byť nemůžeš."

Jiří však pravil: "Právě jsem pochopil
odvození Mjöserského rovnice z 11. Keplero-
va zákona, že znalost, že $\psi > \psi$
(viz § 368 a E68)."

Šiml Rudolf, plenný býk třídy,
invidiv svou spoluprácku Janu Šoupálko-
vou, vydal se za ní do šírné maha-
genovské háje. Svůj odchod odvodno-
val šiml, že si zde pro plynovou
masku. Za chvíli se oba vrátili,
rodýcháni, leč šťastni. Bez plynové

masky. Z toho měl Ruda druhý den
velký průšvih, neboť vzal všechnu vodu
za sebou masky na sebe.

Po skončení pochodového evičení
se všichni hoši orumit.

A TAK ŠLY DNY...

ŠKOLNÍ VÝLET

Školní výlet je živou rodou na
utrápené životy studentstva. Nejdůle-
žitější je výběr místa. Místem školy
I.F. byla Kdyně, lépe řečeno CAMPING
s krásným koupalištěm.

Z profesorského sboru se obtovaly
pedagogické pracovnice Klátlová
& Evová.

Ráno na nádraží se sešlo 5 hochů s
kytarami. Dívky přišly ōvňáčky odě-
ní v trampském oděvu.

To již byli všichni hoši, kteří na čestné
výjimky správně obznanění s uně-
ním a slastiemi kouření, kterými
se také hojně oddávali. Cesta vlakem
příjemně ubíhala, jen Pářítko Eduard
jilně lelek nevybíravě celou cestu.

Přičinou byla desicentimetrová ržoba
na jeho novém dělnáku, kterého
stálo třeba 200 Kčs. Navíc ještě
mnoho kradice koleno.

Způsobit to Nohopane Pavel (který Kopáček),
lépe řečeno jeho otec, který spadl
z přehradky a přičinou způsobil
hmotné škody Eduardovi.

Mohlo být ani 6 hodin dopoledne, když
výprava dorazila do Hdyně. Zde, v pro-
dejní místní jednotě, si studenti nakou-
pili chléb a jiné potraviny. Pět cigarety,
Pala nakoupili své dny balíček a
vydali se na 2 km dlouhou pouť

do autocampingu. Nejvíce trpěl jako vždy
všim prováděvaný Párátko Eduard,
kterýto hoch musel nésti kromě svého
ruleraku též cirkusový stan pro 8 osob.
Leč jeho široká ramena by snesla více.
Hned po startu se udělala skupinka
z 8 hochů, kteří si získali mocný
náskok. Chtěli být na místě první a
tím si zajistit dobré místo pro stan.
V této skupině byli: kaprad pro nábo
první milovník ze třídy Milan Gulens
hodný hoch Eduard Párátko
zlý zvrhlík Kořenáč
havič Věka
menápodný vichník Lacik Zdeněk
senyl Křenílek
bystřík matematik Fiml Rudolf
internačník Tom Kočovník.
Všichni tři si tedy mezi sebou rozdělili
místo nejlepší. Leč ani ostatní nebyli
osíceni. Párátko, Věka, Milan Kočovník
postavili svůj stan pro 8 osob.
Byl to krásný stan. Kři blavě ztuda

barva zahrnala a okoli všechnu nebezpečnou havit. Ve stane byla velká předstí. Tam si hoši uložili své batohy. Pokračovali postarali vedle bot. Nalo se převlékli a jali se aklimatizovat. Chodili okolo skupinek, ku poradili, onde pomohli, jinde zase zborili. Byli proto spráskan kamenní a suchých hoven zahrání na dostřel. Proto ještě s jinými hochy odesli se koupat. Potva se sulieli, skočili do vody. Vylezli, skočili, vylezli, skočili. Vylezli skočili, vylezli skočili. Polou k nim přišli i ostatní hoši i dívky. Jaka byla radost studentů, kteří zjistili, že zástupci profesorského sboru bydleli v chatkách daleko od stani. Avšak hoši věděli, že nesmí smíchat. Nakázal jim soudruška šédkní Kátildová, že nesmí přespávat pod stany s dívkami, neboť je to nemravní. Zbylé dny se věnovali studento natáčení filmu s námětem lakrka defť defť debilním.

Ona debilita se zrodila v hlavách
nesmieckých hochů, a spočívala v tom,
že do stánu pro dvě osoby si vlezou
všichni hoši. Pevněto bylo filmového trika,
tak, že vždy tři tam vlezou, pak Teplý Mi-
lan přestal nabit, oni tři vylezli,
Milan začal nabít a vlezl tam další
dva. Tím vznikl dojem, že ve stánu
pro dvě osoby je 18 hochů. Jméno se to
zdálo velmi humorné. Leo bystrý
Tím Rudolf hnedle vypočítal, že to
není možné, neboť modul průměrné
stanového plátna byl menší, než
počet atmosfér v plném stánu.
Tím byli smičáři (Teplý, Pátr, Kruží farová
a Štělac Jan) úplně zasměšněni.
Na večer byl plánován kulturní program.
Proto všichni hoši, až na opěklé myjím-
ky odjeli do Doubravce, sledovat show
west-coastové skupiny BEBES z Prahy.
Představení začínalo v 8⁰⁰ hod., laděná
naši hodinová, přijeli již v 6⁰⁰.
Proto zahájili kulturní program
v prvním ohlivení hospody.

Po výpiti několika malých piv a velkých
mnohých zaplakali a šli. Tamफीкайн
se usadili vedle sebe, neboť spolu
kamarádili. Protože představení dlou-
ho netrvalo, nerovali se opět
zvrhlému pití piv. Parátka s
Košenským dokonce chlastali víno.
Bylo odporu kyselí, přesto je však
vyhlali brzo. Potom začalo show.
Po přestávce hoši rozebavili publikum,
sedící až do této chvíle tiše. Nyní
arény bouřily. Po skončení (asi v 11³⁰)
se hoši shlubili do houfu a rychle
opustili divadlo, než měli slíbeno
"do dráky" od zdejších branců.
Na nádraží se usadili do vlaku
a šťastně se dostali až do Lábora.
Tam byli očekáváni divočky. S odebra-
li se do kurního lesa, kde šiml Rusloff
jel se baliti Miladu Petráškovou (ei spíše
ona jeho). On stále odsedával, ale lidák
Kožensák nystihl situaci a tím se se sedl
vedle kudy, mu zabránil v dalším odredá-
vání.

Páraltes Eduard toho milování pozoroval se
slym posměškem na zkech, neboť Šimlovi
Rudolfovi záviděl. Časl - Koženáč naopak
zářil na Eduarda. On ho miloval celou svou
duší. Rozloučení hoši (Eduard, Koženáč, Šiml
a Šiš) si ušli na cestě vedle milo-
vaných dívek a zde snili o milování.
Ve 3° usnuli a probudili se až ráno, když
je láhev šumivého šimrala svým paprsky.
Když Šiml Rudolf se probudil, ležela na
Koženáčovi, kterýžto hoch po něm šmátral
rukama a škrábal asi toto:
„Jistě, ách, ještě!“ Ruda více neviděl,
co ještě ale vyhovil kamarádovi a
zůstal ležet. Jediní Páraltes se probudil
normálně. Při Šiš si zalehl svou bra-
hicku cigaretu, pročesával více silným
hlasem, pročesával probudil Johnnyho. Ten pra-
vil, že nemusí hned také vstát, neboť
je student. Mělo Šiml vstát a šel se
vyplácat do lesa.
Ten den bylo dopoledne jim jít na výlet
do okolních kopce, což nebylo zádušně
se bohatí.

Probo ti co se chbili ulejt, hláskili se dobro-
volni do hlidsky, která zůstala v táboře
a hlídala stany.
Toto privilegium si vyhádkali Věka,
Párátko, Kobyl a Šlepíčák.
Potom vyprava odešla, sezrali ji to mnoho-
žroubové všechny sušenky. Nejvíce se vypra-
menal Věka, který se nedráhal sezrat
sušenky i divočím. Takonek sezral i
brim na opalování, proč byl melanco-
lický. Šlepíčák, nystkaje pobíhal kolem ohní,
na němž varil čaj. Naprosto bezúčelně,
neboť bylo lakové vedro, že mu padně
nysyehala jeho vodnatá hlavíčka.
Když už nebylo široko nic k jídlu, hoši
se začali nudit. Hovor varl, vedro
sužovalo. Bylo lakové divné duno...
Párátko Eduard zvedl svou utrápenou
hlavu k nebesům, zpívaje song Voldm
dišt. Nebesa vyslyšela jeho prosbu.
V několika minutách oblohu potáhly
černé mraky a v několika dalších
minutách skutečně začalo pršet.

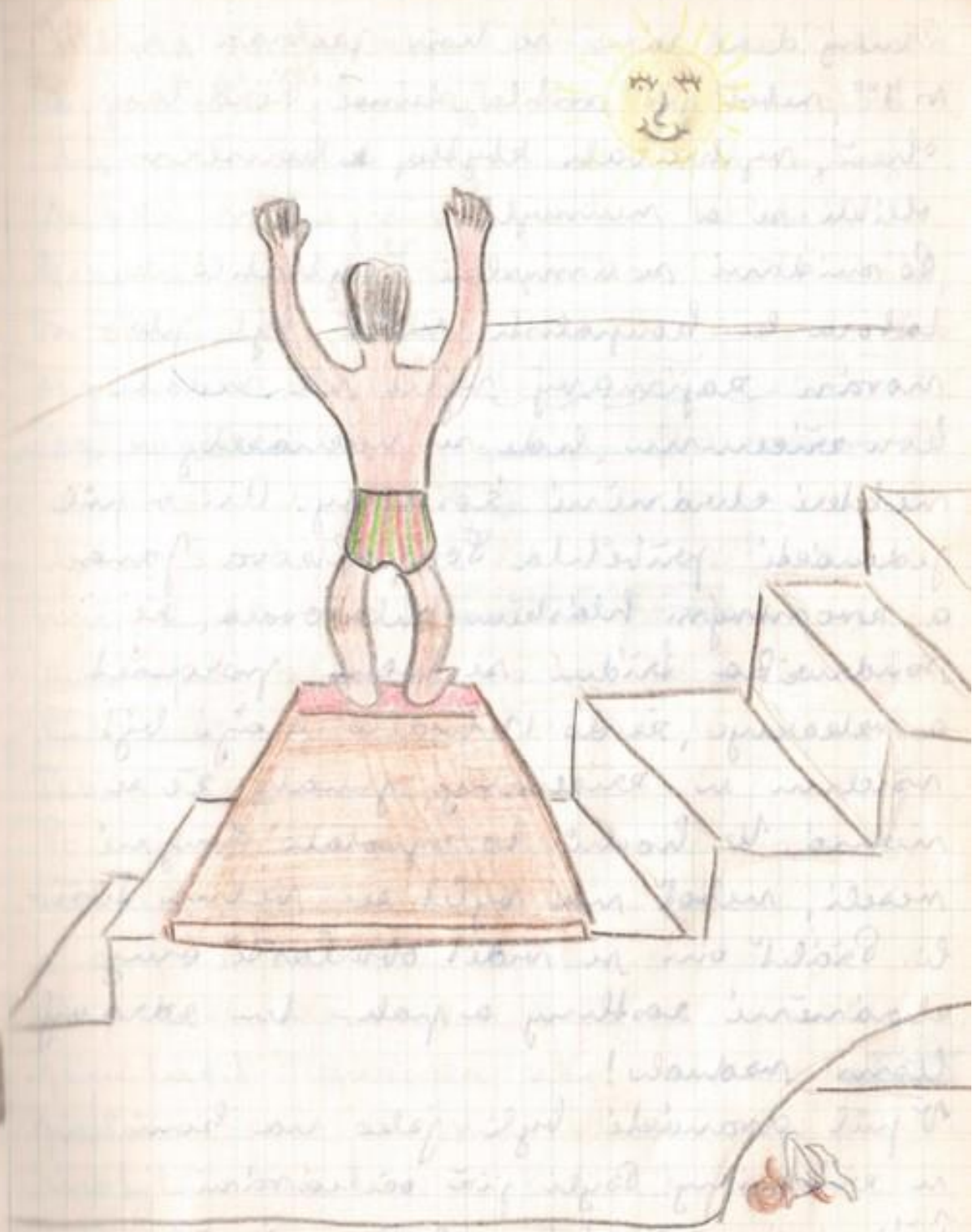
Doši se nehovali, nechrávající zapomněli
přádko spoluzákei na pospas dešti a
vlkům. Mutečilo ani 10 minut a již
se spoluzákei přichvali, celí mokří a
zablácení. Ukašně zvířecí, vytáhlo hlídka-
jící hochy ze stánu, takže hlo byli
hned léž mokří a zablácení. Pak
přestalo pršet a znovu vyšlo sluníčko,
které dalo život telika kyčickám okolo
láhora „pláckové vesle stěbetali.....
Leč přezalostný pohled byl na roj v
láboře. Šiml Rudolf vytáhal vodu z bot,
Košenač sušil prádko, Mlíko Jaroslav
hlíd jako pohan, když zjistil, že mu smi-
něly sušenky. Edo mu to vysvětlil, že se asi
rozpuštily a vsáčky se do země. Nato
Jarda pravil, že se ještě uvidí, neboť si to
zjistí. Edo pravil, že to je zbytečné, by se
ná nenajde. Ale Mlíko Jaroslav trvala
na svém. Košenačovi zručla zásova ciga-
ret, pro něž rovnil slzy, které mu zručily
světlé ponožky, které si právě byl oblékl.
Děvečákům naplašelo do polívky, kterou
měly venku v kobilku.

Proletéři však už bylo opit holko, odšli
hoši na koupaliště, poněkud sjeví
mokrí suršky svému osudu. Za odpo-
ledne se všichni hoši tak opálili, že
si potom navzájem neměli sahnut
na záda. Vlepčák stále sbíhal do vo-
dy, vylízaje říkal: „Je to šlepy jako
kafe. Hej, mi je zima.“
Šukno Milan, který chodí do potápní
se potápní, vynovštije bublinky norem,
což se všem hoším líbilo a chtěli to
také získat a Věka Václav se malen
utopil. Koženáček, který mu pomáhal
zachránit se, kopnul pod boteno,
za což ho postřížený tádně potopil.
Věka vylel na břeh, kašlal, plival
a spáskti nadával, neb je zvrhly
a nadával umi. On se to uší
od hanicě, ke kterým chodí a nosí
jim pivo a cigarety. Potom tam
hoši hodili do vody brčko studentky
Petráskové Milady, se celost byla
velká junda, neb ho museli

mylakovat a ono se málem potopilo.
Pak jsme šli si uvěřit věci a byla nás
velká mila a bylo nám dobře.
Po věci se hoši vydali do města Kolyně,
do místního kina za účelem shlédnutí
filmu Šilene mrtvá princezna. Tož po
cestě potkali dva hochy z 11. ročníku. Jed-
ním z nich byl hoch, jmenem Lisavý
Jan, více známý pod přezdívkou
Pieriška. Hoši je tedy vzali s sebou.
V kině zakoupili sobě lístky do druhé řá-
dy, kterou takí šibeni obsadili. Promítání
se neobešlo bez mnoha hlasitých pozná-
mek a dalších provokací. Po shlédnutí
se hoši odebrali do hospody, kde všichni
byly již zavřeni, jen hokej byl otevřen.
Tam však hoši nesmli, nemajíce vhodné
oblečení. Proto se plavárnym krokem
odebrali do campingu, kde nejprve
zapravili nesouvisele děj filmu, pak
se hoši šli vykoupat a děvčata vzali
s sebou. Páratko, Lízl a Šiml první již
skočili do vody, neboť bylo nej-
lepší kamarádi. Dale tam skočili:

Boudník

Kdenně Kocik, a Jiří Páral a nic nikdo. Jelikoz byla zima a hoši neměli s sebou flakly, rozhodli se, že opustí nerodný zřel. Kocik vylezl na schůdky, když tu světlo baterky osvítilo jeho obnaženou postavu. Aby zakryl své vnady, ~~se~~ inkarni, pustil se schůdků a spadl znovu do studené vody. Páralho, který na baterku zduhl od zimy, se našel, vylezl ven. Divky pohoršení vyprskly a oběily se. Lisavý jen, vida, že baterkou nic nemůže, zhasl, čímž dal možnost vylietí zmrzlým hochům. Kocenská a Ruda z tohoto nachlazení utrpěli doživotní rýmu na zdraví! Kocenská je impotentní a Šimlovi to šlo na mozek. Eduard Páralho z toho dostal jen rýmu a opuchly mu nos. Na Šimlovi je vidět, jak někdy za příhodného počasí počne hýbat nosem a nosima, jak začne zvršit počítat, což svědčí o jeho ponaučenosti.

Slapicák stále skákal do vody

Denový den ráno se hoši probrali asi
o 4⁰⁰, neboť již počítalo slunce. Rozdělali
ohně, nasykrabali křehkými konzervami,
oblíbili se a nemýli.

Po snídani se všichni vybrali z
látkora ke koupališti, neboť byl plá-
nován zajímavý výlet na nedale-
kou říčnickou, kde se nacházely i
některé chráněné rostliny. Asi o půl
jedenaácti přiběhla Šoupálková Janou
a zvonivým hlasem ohlašovala, že
ředitelka řídni se měla poroučet
a vstávkou, že do 11 hodin mají být
všichni u říčnicku, jinak že se
nemá. U hoši to vyvolalo bujné
veselí, neboť na výlet se velmi těši-
li. Přálit' oni si vidět obzvláště omý
chráněné rostliny a pak-
ten zdravý
lesní vzduch!

O půl dvanácti byli jako na koni
u říčnicku. Byli již očekávaní.

Řídni je přivítala slovy: „Po jaké
mí lida nastvati, to vám povím!
Vielrát at se to neopakují!“

Mladá profesorka Erová se rozhodla
a pravila: „Podívejte, zde je ona chová-
něná Eulalia rapitkes. Vyskytuje
se zde v hojném počtu. Měkkí
kaxisveti, jako Tneba Václav (ke Vřibáls),
si opamčili ublíhli několika nebohych
organismů. Byli za to pravem pokaráni.
Na zpáčení eště jsme byli plni obav
o svého spoluváka Kacika Kolenka. Neboť
teno nebohy hoel iel dle svého rozu-
mu a jako jsme se dozvěděli, lidye
se vrátil, zbloudil a byl zadržén na
Rokovsko - Cerkoslovenských hranicích.
Taki byl pokarán.

Po návratu z výletu se Tomáš Kociovny
neavít do stánu s Polým Janem
a přijmí se tam spolu milovali.
Po nemólo Kocendáovi, který se snažil
přemluvit Šlepíčáka, aby s ním strávil
poslední noc, že mu ukáže svou sbírku
motýli. Keť ten se bránil, neboť
byl již zasnouben s Párátkem.
Keť ~~a~~ tohoto plánu sešlo, neť Párátko
strávil noc se Kubem Milanem.

Vida do Teplicák, eldít se stápit v pro-
hicku. V tom mu zabránil náhle Křemí-
lek, net on chodi do vzpirání.
Yemáhní kajtrlik Vika následující ráno
bndil vócelny v táborě, kondroji na
stěny stání. Všem bylo jasné, že se v
noei s milováním pichnal. Ale oči mu
mítily...

Tento den byl smutným dnem odjez-
du. Od večera přelo a tábor se
proměnil v rasliniski a baktiny.
Plany se neskládaly, net musely usch-
nout. Niko mu nebylo jasné, jak
maji uschovat, kdyz přoi, lé neví-
kali nic. Když přestalo na chvíli
přít, všichni stáli stany, stáli
batohy a začalo znovu přít.

Proto se uchytili do jedné z chat,
kde vyčkali doby oděhodu. I zde
něco byla slavná nálada, přiro-
vána jen tlivým zpěvem skupin-
ky kviákei manluany.

Nyhně vypadat jako Mliko, který

nenustále chodil od jednoho k druhému
a opakoval: „To je vody, to je vody!“
Myslel tím vodu, která padala z nebe
ve skupenství kapalním. Jednou ale
muselo přestat pršet. Aby se tak stalo,
byla zde skupinka joginů, u jejichž
čele potouchlý senjelní Kienilek Jiří.
Kiečlni měli oči vytržité do nebes
na čele jim vystáral smrkelný prst
a chvěli se po celém těle. Soustředili
své mysl na jedinou věc: Ať přesta-
ne pršet. Pršet skutečně po pěti mi-
nutech přestalo. Začaly padat krou-
py. Ale oni se nevzdali a za 3 hodi-
ny skutečně realita ustoupila.
Nepokojní studenti a studentky s nys-
kotem opustili idelný camp a hlusa-
li směrem k nádraží. Blah stál
připraven a vyžkal příchodu Paratka
Eduarda, sám přednosta mu vyjel
vobře, hluboce se klaněje, pravil:
„Dnu.“ Eduard se sklonivě nsmail
a odvětil: „Dobry musil.“

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100
101
102
103
104
105
106
107
108
109
110
111
112
113
114
115
116
117
118
119
120
121
122
123
124
125
126
127
128
129
130
131
132
133
134
135
136
137
138
139
140
141
142
143
144
145
146
147
148
149
150
151
152
153
154
155
156
157
158
159
160
161
162
163
164
165
166
167
168
169
170
171
172
173
174
175
176
177
178
179
180
181
182
183
184
185
186
187
188
189
190
191
192
193
194
195
196
197
198
199
200
201
202
203
204
205
206
207
208
209
210
211
212
213
214
215
216
217
218
219
220
221
222
223
224
225
226
227
228
229
230
231
232
233
234
235
236
237
238
239
240
241
242
243
244
245
246
247
248
249
250
251
252
253
254
255
256
257
258
259
260
261
262
263
264
265
266
267
268
269
270
271
272
273
274
275
276
277
278
279
280
281
282
283
284
285
286
287
288
289
290
291
292
293
294
295
296
297
298
299
300
301
302
303
304
305
306
307
308
309
310
311
312
313
314
315
316
317
318
319
320
321
322
323
324
325
326
327
328
329
330
331
332
333
334
335
336
337
338
339
340
341
342
343
344
345
346
347
348
349
350
351
352
353
354
355
356
357
358
359
360
361
362
363
364
365
366
367
368
369
370
371
372
373
374
375
376
377
378
379
380
381
382
383
384
385
386
387
388
389
390
391
392
393
394
395
396
397
398
399
400
401
402
403
404
405
406
407
408
409
410
411
412
413
414
415
416
417
418
419
420
421
422
423
424
425
426
427
428
429
430
431
432
433
434
435
436
437
438
439
440
441
442
443
444
445
446
447
448
449
450
451
452
453
454
455
456
457
458
459
460
461
462
463
464
465
466
467
468
469
470
471
472
473
474
475
476
477
478
479
480
481
482
483
484
485
486
487
488
489
490
491
492
493
494
495
496
497
498
499
500
501
502
503
504
505
506
507
508
509
510
511
512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600
601
602
603
604
605
606
607
608
609
610
611
612
613
614
615
616
617
618
619
620
621
622
623
624
625
626
627
628
629
630
631
632
633
634
635
636
637
638
639
640
641
642
643
644
645
646
647
648
649
650
651
652
653
654
655
656
657
658
659
660
661
662
663
664
665
666
667
668
669
670
671
672
673
674
675
676
677
678
679
680
681
682
683
684
685
686
687
688
689
690
691
692
693
694
695
696
697
698
699
700
701
702
703
704
705
706
707
708
709
710
711
712
713
714
715
716
717
718
719
720
721
722
723
724
725
726
727
728
729
730
731
732
733
734
735
736
737
738
739
740
741
742
743
744
745
746
747
748
749
750
751
752
753
754
755
756
757
758
759
760
761
762
763
764
765
766
767
768
769
770
771
772
773
774
775
776
777
778
779
780
781
782
783
784
785
786
787
788
789
790
791
792
793
794
795
796
797
798
799
800
801
802
803
804
805
806
807
808
809
810
811
812
813
814
815
816
817
818
819
820
821
822
823
824
825
826
827
828
829
830
831
832
833
834
835
836
837
838
839
840
841
842
843
844
845
846
847
848
849
850
851
852
853
854
855
856
857
858
859
860
861
862
863
864
865
866
867
868
869
870
871
872
873
874
875
876
877
878
879
880
881
882
883
884
885
886
887
888
889
890
891
892
893
894
895
896
897
898
899
900
901
902
903
904
905
906
907
908
909
910
911
912
913
914
915
916
917
918
919
920
921
922
923
924
925
926
927
928
929
930
931
932
933
934
935
936
937
938
939
940
941
942
943
944
945
946
947
948
949
950
951
952
953
954
955
956
957
958
959
960
961
962
963
964
965
966
967
968
969
970
971
972
973
974
975
976
977
978
979
980
981
982
983
984
985
986
987
988
989
990
991
992
993
994
995
996
997
998
999
1000

Salva se zachtvo usadilo, & slabo se
dal do pohybu. Jen pomatný Ulliko
Jarda, který volal: „Dyt jedeme
špatně, zastavte!“ Usadil ho Štebák,
který ho prohládl po tváři a pravil:
„Jároši, dyt seš blběj, dyt seš úplnej vřel,
ty dronk mauricijský!“

Patu uklidňující slova měla blaho-
dárny účinek. Jároš usedl na
lavici a zaposlouchal se do tlči-
ní muziky, vyhravání Edou Poi-
ralkem, Milanem Těplým a Kožena-
čím na kytary a na klarinky.
Bylo to spíše rytmické, než ovlá-
dání se to velmi líbilo. A tak se
učeru výprava dorazila zpět do
Plzně. Všichni se rozšli do svých
domovů.

A tím skončil vylet I. F.

Ka několik týdnů přišlo vysvědčení a pak -
předsední, kteří vždy celý školní kolektiv
rozdělí, aby pak následující rok ho mohli
opět sdružit.

To je historie prvního ročníku I.F.

The

End

ŠKOLNÍ

ROK

1968

-

1969

Děti, zvoní nám kousek předních, pravidla
vzhledem 1968 souhlasem třídní Klášilová.

Studenti se zúčastnili prvního vyučování
v hojném počtu, což bylo náznakem
toho, že nikdo neměl přes předních,
ani se nedopustil fyzického útoku a
nedli toho času v nápravném zariže-
ní na Borech.

Opět ona procedura, při níž děti obdr-
ží peníze a odchod domů. Ještě stojí
za zmínku to, že studenti z II. F.
již nejsou baránty, leč baránty jsou
ve 2. poschodí.

Každě pravě, že do 2. patra bude
chodit častěji, neboť tam vidil strážnou
sílu velikých hochů*. Penální taj-
brdlika Věka vyprávěl mému sousedu
Párátkovi Eduardovi o tom, jak byl
s hasičema v těmto. Toť bylo
veselí. Joj, škola opět zde! jaká to
radost pro pubertální baránty.

* Rozuměj, strážnou sílu = velké množství,
nikoliv mládež výlučně

Na několik dní přišly opět „pozvánky“
na brambory.

Hoši z II. F jeli tentokrát s hošy z II. A.

I tam se našly černé ovce.

A v tom páru šel v říjnu a výpravou vypra-
vy (kež expedice). Již se stal bylo znát,
jaká mluví morální síla je v každém
studentovi, neboť každý se přimulil vy-
kouřit nespočetné množství cigaret.

Ovšem je třeba se pozastavit u
nového studenta ze II. F - Stanislava
Malvaza. Byl to velký špelem

ne jen proto, že udílal klobáskové
ky. Je nutno sdělit, že byl.

Prondrůkovi a Páralovi Eduard měli
s sebou sladké dřeva a předvádě-
li.

Prondrůk hraje velice chytře,
neboť on chodí do hudební školy.

Je velmi učitel Rektorysovi a jest
chytřejší, mluví hlubokým hlasem

a je hrdý. Dělá nekonečně, zato však
píje! A jak! Fúj! Káva!

Ko nemohli sme s nulou ~~iiiiiiiiiiiiiiiiiiii~~ Kozě-
máčovi naxičasť sa brigády Teplý Milan.
V Klatov vedľa českej expedície Vě 3 eskon
(TATRA V35) až do Běsina. Asi 2 km od nás
byla vila, asi 5 domku v okolí a šiel
krav! kde sa každý hoší ubytovali.
Keď zminúku stojí, že najlepší pokoj
obsadil Páralko Eduard pro své nezva-
ní přátele Kozěmáč, Lacika, Trise,
Vochomírku a Leonylu Mieru z
Rokycan. Vedle, na skleněných dveřích
mral soudruh správatel, Hamel.
To však nemohlo odradit dva největší spros-
táky, kteří měli postele vedle sebe, aby hned
první věc neklpali popel z cigaret na
parkety. Oba dva kouřili retho, mluvili
hlubokým hlasem a byli hrdi. ~~Když~~
Doxorný etnair v nich jistě poznal dva
šidni grašly a kuyply: Kozěmáč a Edu.
U vyprávění v pokoji, hned vedle dveří,
ležel - jak také jinak - Lacik Edenda.
Když asi kolem půlnoci utichl ruch
ve vedlejších pokojích, oddali se hoší

liční medikaci. Aby se neustále, Gintl
Rudolf zavedl se na ženy.

Byla to zajímavá přednáška o anatomii
ženského těla nějaké martanky. Únad
proto všichni usnuli během dvou minut.
Přáno v 4 hodin jsme byli donuceni
opustit naše pohodlné křavátě, obléci se
a nasednout na traktor, jenž je
odvezl do vsi na mridani, odtud pak
rovnom na pole. V poledne se jelo
do hospody na chutný oběd a znovu
s chutí do práce. Končilo se asi kolem
druhé hodiny. Ubytko dva hoši hová-
li, pili a smíleli mezi sebou.

Věčery byly ranoprázdňní politickými
debatami v hospodě. Kde se nejvíc
si tádní křupani a grázlové
každý večer také namazali, se jim
dalo hodně práce a síli, aby se
dostali za misticního světla právě
do toho pravého domu a do své
prave postele.

Při vykonu služby byli hoši

se dvojicích a velice pilně sbírali.
V předstívkách hoši debatovali, jen
Kožeráč, Páralko a Šiml se oddávali
kouření oblíbených cigaret značky
Start a Marica. Také docházelo k čas-
tým rozdrkám a slovnímu přitkám
s jednou židovskou, která byla vel-
mi protivná, neboť neměla pocitů.
Mladovi Malonozkovi pravila:
"Ty můžeš být rád, že jsi se dostal
na školu!" Ozval se škodolibý smích
okolních župstlíků.

"No, my tomu Švobodovi děláte ale ostudu!"

"Na taká slova odešla."

My hoši, co spolu chodíme, jsme se
tomu od srdce zasmáli silným kla-
sem, započali seba a oči jsme
hrdě pracovat, přičemž jsme vedli
řeči jako dospělí.

Ale porád jsme se museli smát. Šiml
a ěda Páralko pravil: "No ne, já a toho
budu mít smět." A porád se smál
silným hlasem a šelky mu slzy.

Košeráci zrušil, neboť musel slíznat
za Eduarda a neměl čas si ani
rauschnout*. Pak začal zase Gíral
Rudolf házet brambory po drubých
a za chvíli se to veduchem jím
hemžilo bramborami (ma). Jeden
brambor zasáhl do Eduarda, proč
ten začal ~~že~~ se sebe chvilu také
sprosť madársky, že si je někdo
zapisoval, neboť je slyšel popavé.
Ale bylo more práce a tak přátel-
ská debata po chvíli umlkla.
Flom z ničeho nic na druhém konci
socialistického lánu vypukla prud-
ká výměna názorů mezi Šlepíčá-
kem a Laeibem, patrně se nemohli
dohodnout, či to byla šlepká od
salámu, která ještě kankala Pítněchovi
z jeho nevinně vypadající drčky.
Vyslo nájevo, že patřila Košerá-
čovi a ten se toho molu dostal

* rauschnout viz zalkovnit

začínat, kterými typy již od
svého počátku. Medak to však najivo
a chybně pravil: „Copak to tamhle
letí?“ Přichlí se podívali nahoru
a on mezitím šel vajíčka, co na-
šel v kape. Troji. To však spatřil
chcípák Edward, který se potouhle celou
dobu smál za Konečnoujmi zády.
Kida, že Cizláke něco jí, vyval mu
alespoň filtr a vajíčka z list. Podut-
nal si.

A když přišel hoši domů, tak šel
spátky do hospody. Rádni opili se
pak vrátili. Byla to buchná cesta
a byl to opravdu zážitek, že se
nikomu nic nestalo.

Poslední chvíle dne věnovali hoši
vzdělávání a našel si pře-
stírali fyziku (ani ne tak fyziku,
jako spíše biblony učebky).
Dva dny před odjezdem hoši se opili
v hospodě a krátce nato si zakou-
pili lístky do místního kina
na film VIVA MARIA.

Potom se usadili, byli Edward a Koženáčem
upozornění, že se v kině nekouří.
Nato se Koženáč začal věnovat
jistě buchtě, sedící vedle něho.
Chytl ji za ruku, ona ji všacko
odstrčila. Koženáč začal pokusit
(stejně marných) o nabalení své
dívčiny a chytil se za svůj moč-
ový měchýř neboť pocítil nutkavou
potřebu... Krátce nato všichni hoši
(alespoň Edo a Koženáč) usnuli. Pro-
budilo je šepotě křehce v sále. Vyšli
ven a Koženáč se jal hned za
dveřmi nhlíkat, že vyskočí na potřebu.
Edo pravil: "Př. Jasně nhl. zastavit,
zastavit!" Koženáč uposlechl a prode-
šel za blízké křoví. Tam nhlčil
svému organismu, pročů byl spo-
kojený a zapáčil si čvarůho.

Předposlední večer několika hoši
odešli jako vždy v státní kul-
turní do hospody. Jmí prozíravě
vstali na pokojích, šedě

ni zbytku peněz na zbitější "rozčuch".
Dito hoši se bavili mezi sebou, nej-
pave hrav na hudbu! nástroje,
proslize pak bitvou zvanou "UZLAK".
Spocívala v tom, že hráci zaslují
sobě vlastní děku, kterou pak
odloukají o své kamarády. Eduard,
který kypodivou měl bumbat,
zášel na návštěvu k Tomášovi
Kocouřim, Johnnymu a ostatním
hochům. Na tomto pokoji prodlíval
tři studentik jménem Věra Kobyl.
Tento technický talent se chvíl-
kách volna brouvil hlavou moto-
rového vále, kterou si přivezl s se
sadou malých pilniček k domu.
Neváženě však usnul. Toho využili
hoši, rozložili si pilničky a potom
ho vzbudili, toba byl schopen
logický uvážovat, každý začal
pilovat pelest postele za zpívání
školové písně, která proslize
přišla v mocný chorál.

Tato píseň zněla:

Plavaly sardelky, sardelky, sardelky
zbyly v rocam, v rocasu.

Težky se obočí, na sardel se obočí.

Dy, dy, dy, sardelky, nečuchej mi
k obočí.

Krátko nato Těnovi došlo, že to
jsem jeho příbuzný, i jal se tá-
lostně škat. Důstojně se nad nim
hořel a příbuzný mu vrátil. Náhle
zajásal Nočovní Tom, neboť našel
se svým boždem zbytek zubů
pasby znášky Fluora se stam
Lundim. Převážil příležitosti a
vysvětlil obsah tuby na Eduarda.
Ale s čím kdo zachází, s tím
laski schází. Eduard, jenže pas-
sa upřela na levém námím
bolci si ji ubíel do Tomových
seasek, ležících opodál. Tom
propadl dělan, udílal uel.
Tak se zachovali i ostatní.
A pak se zhaslo.

Nepřave bylo takéví ticho, že bylo
slyšet jen strastivé vráení rokapu
nad oknem a mlaskot, jako Johnny
skříhal usima, které mu pláca-
ly o hlavu. Pak se A ozval ovís-
let a na Edovu hlavu dopadla
první rána. Postřžený se křikl,
neboť myslel, že na té straně
je kryt zdi. Mezí si však uvědo-
mul svůj smysl, dostal asi 3° ran,
nesmís do hlavy. Trošku otřesen,
avšak nezlomen na duchu
rozbočil děku a uderil, ozval
se tupý řid, vinknutí a pak velm
silně opláči raklemi. Coakl mypi-
nac, kterým obočil Gribák.
Na kuni, ma špinavé a zapliva-
ní podlaze kličel Tom, sbíraje
poslední kusy skla, který mu
prave chyběl v rozbitých brý-
lích. Eduard seděl u zdi, nes-
tali volaje: „Konečně, vyslyšet!“

Šněbáčkovi dokonce pravil: „Mladá
pani, vy jste ale duš nějaká veselá.
Hej hi hi. Peče!“ Pak se mu vybra-
vil ten šedý zákal z očí, jeho
nepřítomný pohled se zaostril
a nástavník se vrátil k tomu
muži lidi.

¶ Pak se Edo vrátil do svého po-
kojí a lehl si na postel. V ten
se otevřely dveře a dovnitř šel
Pibe Šiš broken, námysiérního,
nepřítomným pohledem, přelítl
pokoj a pak se posadil Lacikovi
na rukou. Ten zavrhal a shodil
ho. Pibe vstal a tápavým broken
došel ke své posteli. Pravil, ně lči:
„Kl-kek-wei, mě je klti, mě se-šyt-
chei spát.“

Nako pravil Edo: „Ty vole, ty ses
ale zlíkej!“ Pibe ani nehnul brvou
a poverl ~~h~~ hrdě: „Šobychi šiki. Dyt
jsem nypil 2 piv, 4 kurny, 5 medek
a ešte kus piva.“

V tom se ozval z opačného konce pokoje
Kdevis Kacik: „Pitö, jestli budete bledit,
takže to v tom v tom nymučáim en-
náb!“ Jit Kacik světlý hoch a
mluví hustě. Nato Pito pravil: „To ne,
neboť jsem již stangli vrhal po cestě.“
Když se tak Eda koukal na zabalné-
ní byly Tiše Pitro, které si ten ubohý,
alkoholem zmožený hoch zapoměl
sundat, tedy když se na ni Eda
díval, mělo mu na mysli, jako
se sám dostal by tak po polní cestě.
Katim Pito ležel na kádce, náhle za-
čal kašlat a potom mu z úst vytryskl
pramen šedavé tekutiny a pokroutil mu
řít, deku i obličej. Utíel si jej rukou
a vstal. Pak prošel pokojem a bylo
slyšet, jak se nymučá a zvrací do nymuč-
vadla. Krátce se ani zastavil, bledý
a hned usnul.

Eduard prohlásil, že sám spát nebude,
neboť Košič spí vedle něho a ještě
chlastá. I sebral si deky a šel
si lehnout na sloaneau postel.

do pokoje ke Těkovi, Johnnymu a Tomovi.
Páno se vrátil do pokoje ke svým věcem
a našel kořenáče v pořádku.
Ten den pak byla morálka chabá a
nastiralo se málo.

Kato večer šli všichni do putyky pit
na rozloučenou. Eduard se domluvil
s Jiřím Prondníkem, že vždy vyjít
jednou pivem a zapít písničkou, neboť
brali s sebou kytáři. Avšak po 6 pivka
byli nuceni odejít podepřít jednu
zid. To už se dva úplně sileni zeh-
kali, až jim mlaskala bránice.

Také Tom byl již zrušen a dává
Johnnymu peníze, pravil: "Johnny, já
vůbec nejsem rozrušen, já to jen tak
dělám, abych neprovokoval Eduarda.
Johnny, tedy máš peníze a zaplat
to za mě." Johnny tedy platil za něj.
Křemílek pořad počítal své peníze.
Měl 26 Kčs ale 4 kusů stalo 28 Kčs
a peníze to stále nevyčíslovalo.

Když pak už byla hospoda vyprázdněná
a barman odmítl dále nalívat,
odešel Parátka a na kůře si dal
pítano z plivátka. Ostatní ho
nasledovali, leč to bylo jen chabé
napodobování.

Kvůli tomu se jen krátce o zpáteční cestě,
plně zrušení a meškání zvrátili.
Nejprve Eduard ztratil batoh a hledaje
ji, byla mu přelápana rukou
mistrákem jménem Lindou. Potom Prandů
honil Koala (Tě Tona) po poli, my-
škovně mu se ho zadržuje, protože
jim byl ovdán. Potom utekl Kieniluk,
a přestože byl malý jako slava, nikdo
mu nestáčil. V poslední fázi hleda-
li dva bezobrázci, v nichž pozor-
ný členář jistě pozná Edu a Prandů-
ka, v šifrování keru intruzivny. Ne-
nalezenou byženi plody, vinovali
se studiu flóry na okolních me-
zích, proč byli mokrí a blbí.
Vztek si myšili na Věkov, který
mít svátek a spásk mu vyhadali.

Okud po příchodu hoši vzhle-
lyce a šli spát. Ovšem usnuli
až ráno.

Tého dne byl poslední den a byla
jedna radost se dívat na morálku
brigádníka. Největší cílostí vyvíkal
Křemilek, který se ploužil po poli
coby mátoha.

Nyjspalejší dějem budil Kozel (Křížom.);
který spal a nikdo ho nemohl
vzbudit. Ale brzy se končilo a
odpoledne jsme nasedli do vlaků
a za zpěvu budovatelských a pio-
nerských písní bylo dorazeno
do krásného místa krajského.
Tím skončila další série prázdnin
a stand nejmenované třídy jedné
nejmenované školy v nejmenovaném
městi.

LYŽAŘSKÝ PÁJEK

Kapitola tato necht' zůstane jako výstraha nezkušeným panám a panicům. Ať se z ní poučí o životě a jeho bolestech. Bude-li se to zdát někomu přehnané, pak znovu upozorňuji na to, že příběh jest vymyšlen a osoby v něm ve skutečnosti neexistují.

Děkuji

Autor and COMPANY

Jan pro silné nervy *chiba*

Drama lásky a zklamání

Na všech středních školách
byl za zvykem poslat žáky II.
ročníku na povinný lyžařský
výcvik. Naš spolek debilů a blbců
byl odeslán autobusem do Koko-
noš. Cesta ubíhla příjemně, v Peci
hoši a 4 dívky vyskouply, vyhá-
zeli si své hrůšky (tj. švestky),
a nychávali, pokojně se kouřící,
příchod profesora Křiváka Česáka.
Ten se ani do dvou hodin nedo-
stavit (pročdž se podíekl, že popíjel
v místním pajzlu). Proto se celá
výprava vydala sama!, pěšky!
do Kolínské boudy, bratru 5 km do
kopce. Po cestě 3x zabloudilo, díky
debilovi Malvazovi, zvanému též
bráček Čoud, který tvrdil, že je
lady jako doma" a že, to lady
musí být. No což, i přes jeho má-
zory nikdo nemuel nycerpáním,
ani ovčaliny nebyly hlášený.

Čtyřpaní studenti zavdali v Kolínské boudě
za maximální dubové stoly a objednali si
čaj. Jenom smilníci Tekla, Edo, Čoud a Šiml
se oddali pití malého čaje, do kterého rozdili
jednoho packa (rozuměj - malého rumu).
Kdo si naši čtyři hosti zapálili cigareta,
mluvili říci hlubokým hlasem a byli hrdí.
Kvoláste Čoud, který byl i mimo jiné rád,
že má rády nohavice. Když byla zábava
v nejlepší, vrátil se do místnosti státní
muž, zveš 3 m vysoký a zvolal: "Šah jsem
vás přece našel." Kdo se odmaršoval
a zobra se myklubal křivoříkár Česák.
To bylo radosti v Kolínské boudě. Děcha
se radovala, že jsou zachráněna, ano,
a díky díky a štěstí tekly proudem. Když
se vše utidilo, Česák nejprve zprohlavko-
val čtyři známé kvičky, načerá pravil:
"Dnu, sousedi, nebyjte mi do hlavy, neboť
zde být nemůžeme, jdeme jinam."
Potom velkomyslně zaplatil za všechny
studenty čaj, jen rumy si museli pít
zaplatit sami. Za stálého reptání
a křivčení, vydali se všichni na

ludskou cestu zpět do úpy. Nikteri
lyženo, jimi noženo. Motoru nebylo
možno, neboť milionář Gribak si
zapoměl svůj přístroj také doma,
lyžaři byli dole o něco dříve a lidé
dříve ujedli se svých skromných dávek
posívanin z domova. Gribakovi se opět
dostával záclvat nepřítomnosti a počal
cítovat Merudu, aka: „Lomikare, Lomikare,
do sideneckého zoku zvu ti do Gármory
zde i stujm přibuzenjm Gibonem.“
Mlado ho ale nebral vážně, neboť se
nabídkaly bátohy na rane. Celý průvod
se vydal na pochod. Po několika ho-
dinách dospěl až k sedáčkové kanovce.
Nikteri vesnickí hoši (viz Teplý Milan, který
bude dále zvaným jako Tuber a Lený
Mira, jinak siž Kvarda) viděli leda
du technyky poprovu a proto
něsčtili pochvalným vykytým a
slovy obdivu. Ovšem Kvarda se cho-
val naprosto jinak. Nehnul ani
broun, nýbrž pravil, „Kraší.“

Orsien je nutno prodolženout, že $1+1=2$.
Po tomto pravábním výroku usedl
na lanočku a odevzdal se do rukou
techniky. Miktři poserevé, jako např.
Čoud a Tubus se báli, že spadnou.
Tubus pravil, že je rukonvaléscent, neboť
byl nedávno operován a že má chodit
přisky. Čoud neříkal vůbec nic, ale
se rozbrečel a volal, že chce k
mamince. Byl však násilím vtlačen
do sedáčky a odeslán nahoru. Ten
umklal jeho řev, neboť musel dávat
pozor, aby nespadl. Tubus, aby se
maskoval svou neznalostí, se chtěl
vytáhnout a ~~řekl~~ řekl, že si sedne sám.
Kácal však místo na sedáčku, šel
na stříšku nad ní a málém spadl.
Bylo nutno zastavit provoz a hasičským
hákem nebohého hoče stáhnout dolů
a usadit na správné místo.
Je nutno ještě vyvěřit, proč byl Čoud vid,
že má větší nohavice. On to považuje
zmateně uvádil do souvislosti s kálho-
lano do lanočků a s rukou

to myslím.

Nahorě na kopci měla horská služba pohotovost, neboť musela sundávat studenty z lanovky. Díky připravenosti českých horalů nedošlo k úrazům.

Judiz se záci mohli odebrat na místo učení. Chata Jana Bondy se týčila ve své dvoupatrové výši se svou sestrou, Janou Bondou by na nemali louce.

Bylo přivítáno s pozdravem, že nebylo řečeno, že sem. nebylo psáno.

Toto byli studenti ubytováni na pokojích. Zmíníme se o pokoji největšího bordeláře a smilníka.

Byl to pokoj č. 15, s dvěma páry dveří proti schodišti. Pokoj tento byl se

všech největší a Judiz tam bylo nejvíce místa. Oplýval dvěma židly,

dvěma stoličkami, šesti postelkami,

na nichž spali: Fúker, nad ním

Pito, Lond, nad ním Šiml a konečně

Věka a nad ním Edo. Sami nemohli,

že obsazení tohoto pokoje bylo fan-

lastické a dává šustit nemálo

pořádku. Čoud si vybral postel při
zemí, neboť jej má v noci často
potřeba a kdyby byl nucen ležet
dolů z horní postele, musil by
ostatní. Pro jistotu si dal fleškový
koš na odpadky pod postel. Sam
jistota je jistota. Potom se všichni
odebrali na vedlejší lůžka, aby
byli rozřazeni podle blbosti do
družstev. První družstvo získalo
fantastické obsazení: velký machr Friebat

Vochemírka, jemu je dle
ze všech nejlepší, protože byl hravý
a mluvil hlubokým hlasem
Karel a Johnny - dva milenci,
Gubno, Tis, Čoud, Eda, Mlíko,
Giml.

Jako instruktor byl jim určen Jarka Klavicka,
zvrhlík na enton. Hned si se všemi rozu-
měl. Kolařské družstvo, když první družstvo
vyšlo na sjízdočku. První úsek cesty
se skládal z úsků a pánků cesty,
v nich se jim s bídou dalo jít pluhem.
A zde je právě omezen zakopaný pes.

maje na vnitrní straně svého stehna, krásně
modře-kravovou podlitinu, která se rychle
šířila. Čoud byl z toho velmi pobledlý
a chtěl ržhat lžce. Ulehčivěji se
zachoval Eda, který nehmul ani brvou.
Potom všichni dojeli na zjezdovku a sedali
k své lanovce, zakoupili si lístky a
jezdili. Za den určil každý příjem-
livě 2 pády. Joj, to byly ale pády.
Edward chtěl především každý den volit
nejlepší pád dne, ke byl přehlazen
svým svědomím. Lipe říčeno byl
jako ~~to~~ unášený ze svých pádů.
Když přijeli hoši na odpolední svači-
nu, čekalo je překvapení. Před bondou
stálo mnoho hezkých dívek. Jak se
potom hoši dozvěděli, byly tyto dívky
ubytovány v Jani b a byly ~~z~~ z
zdravotní školy. Bohužel ne z Plzně a
všichni chlapei sběhli do svých pokojů,
mšli se k oknům a jali se pohlíkovat
na dole stáící děvčata. Jen Čoud se
nezúčastnil této akce, neboť měl jakési
pandem s tělocvičářem Čestěkem ačkoli
mlučel. Také s takata divodem děvčata

nebrala pouhých lody na nédobu.
Když lodi pochopili, že se s nimi děvčata
sotím nehodlají bát, začali kádem
onanovat. Když pak čand pítel na
pokoj, bylo již po všem. Kromě
lodi pohárali po postelích i po
kemi. Eduarda Pánátha pátomé sténoje
objímal skřín.

Čand jak ukročil do pokoje, hned
pochopil, co se stalo. Nešťastně se
umauyčel kochu, odšel ke své posteli,
aby se přeléhl s byčáškou úboží
do čandelka alletu. Jak však
byl překvapen, když objívil na kálhalech,
které byly zrušeny na kemi, podivnou
hmotu. Otáčil se s pátráním pokadem
na kochy. Ti se však všichni místo
odpovědi otáčeli k Eduardovi, ale
jště objímal skřín.

A ten, když viděl bezvýslednou situaci,
pohlásil: "Čande, prami, já nechtěl,
já se to nemítám!!... áh.. áh.."
Čand pochopil Eduarda a otáčil se
kmyradu, a kde se udavice začal

musel zachytit la ~~produkt~~ produkt Eduardům.
Po krátké konzultaci však bylo na jivo,
že to není Eduardův produkt, nýbrž
Čoudův, neboť Eduard není zvrhlý a
líže není rád, že má někde nohavice.
Čoud se mu proto omluvil za nevdě-
né obvinění a nebolný Eduard mu
na to dal pro Čoudův lahodnou ega-
retu značky Karbek. Chyba ovšem byla,
že Čoud neměl s sebou káňky s laně-
nicí, v jejích kapsách měl peníze a
lidé nemohli podat před své nastá-
vající babičce. Plakal velmi hořce, až
mu Věra přijel svou. Pak se uklid-
nil.

Nyní každý jistě pochopí, proč Čoud
vstal na své všesmy národní přelomky
se váhni-vapěrná proaktem. Nechtěl,
aby již bestak sklomany a smruony
Eduard se toho myšlel. S toho je
jedno, že Čoud je hojný hoch a měnca,
až pro komandaci byli smutku a samléti.

Kuvitame se nyní o dalších dvou men-
sjeemjehi zvehlících. Byli to dva mate-
maticki nadšenci - Šime Rudolf a Rida
Příš.

Tato nevyžitek Šime Rudolf mal se učím
tajnětství včasně papřu. Vyžikal, ať
se dřívěta chromaticka před chabou jana
kautu se škeri on bydel, prodesit asi
20 m od hlauku dřívětek se dnuh
a, papřilil si papřu a klubajím
hlauem si nahlas počal přebírat matiku.
šicki vrase. Když asi po dvou hodinách
umtěl, byl moc kraj na to, se ophřat
matičtmi kůtku vrase. Šimta ašem-přu šik
si šikhal vrase mnoha dřívětku se anho
hlauku, hlauj se k nimu šikom jeho
vyučitěni pamatu přibířoval, ať ke konci
byl Šime hlaum ašho obhlopa dřívětki
šiky. Okto přibířiči kasi to kroměti
jako připřam na kvestovaně Šimta Rudolfa,
a myšliti se šikhu dřívětku se jim poradě
míšlily, se Šime Rudolf měl být voblopa
do šikhu a tak vykonřovan pro
přibířiči pohaleni. se tomu vřak je measto,

mladý chlapec musel vyjít k něčemu.
Stando av noci pak šimé, vyprávěl na pohy-
vím úspěchu u dívek a předal jim
po druhé hodnocit a uhlívat si. Po několika
hodinách znovu usnul v jiné snící
stavě. Pak se rozhodl pak snít, že
jeden dívek se mu v noci roztálo.
a tak jej - přetvořil si na mužství, peníze a
připovídi kartáček - sám on mu předal
onu nešťastnou dívku.

Onen objekt hodlal navštívit večer při tanco-
vání. Mělo totiž hoši s dívkami dlouho-
věny večerní orgie. Ovšem předcházela tomu
krupná scéna. Dívky totiž pozvaly hochy,
kteří hráli na bylaery, aby jim přišly
navštívat. Tito hoši se skládali z Prandubka,
Párátko, Tubera a Gulka. Hoši tedy šli.
Vešli do místnosti, kde byly dívky slo-
mázdiny v tichém očekávání. Jen se obji-
vili se dveřech, byli přivítáni bouřlivým
potleskem. To dávalo tušit adarilij happy-
ning. Hoši si připadali jako Olympic
a také se také chovali. Kolaťo Párátko
si připadal jako Lída Klein a také

Sab měl doprovodku. Tubis měl
janda a sóloku, Prondnik zase Claask-
nu s basou. Tubis frázovat a pros
válel Berku. Chybil jenom Gory-Sacab.
Po ovšem nikomu nevadilo a hoši
spustli hned první skladbu, moeny
trhat Psychiatricky prások. Nebylo
nyhnutí a Eduard zpíval spolu
s Tubrem. Hned zpěátku začalo
byť Eduardovi hoško, neb se stydel.
Leč nýsledok byl fantastický. Bowli-
ny potlesk byl sladkou odměnou.
Druhou skladbou byla Poprava
bloud holky, na níž navázal
Tubis s písní Zahod lásku. Po
ně bylo obecnostvo ne rare a tudíž
bylo nutno nasadit šklivou me-
lodii a ten byl. Nahrobni kámen,
přičemž Tubis píchhl skáunu.
Poté následoval song Pro tvoji osobu.
Na zvláštní přání hoši přidali
jště westernovou melodii Zvednět
holky. Sab byl znovu bouřlivý potlesk
a hoši byli odměněni. Eduard si při-

Ukládal se sice s euklédovými, Proudník dával
sice, Fubera euklédov a na Fubera
byl krásný citron, popsany husly proti
K, Hong-kongu. On se však narád s řekl, že
ho nechce. Potom tedy bylo tanečnické.
Vytrkal Proudník, jenž hned zpočátku
se usadil do nesvětelného koutku s jio-
lou jinou Prantnerovou a vykládal
ji svou matematiku. Bylo zajímavé ji
přerovát, neboť on ji to šeptal do ucha.
Kč ona ho zřejmě nechtěla poslouchat,
neboť stále kroutila hlavou, takže on
ji matematiku šeptal pod nos. Ale
bylo to záslužné a chvalyhodné, že
ani se chvíli odpočívku nepomít
na školu. Čoud, vada onu podášenou
dvojici, jak se opíjeli s dívkou, jenž
se jmenovala Anna Karlová. Byl rád,
že má krásný nohavice, neboť kdyby
měl kalhoty z tanečnických...

Také Jimel napodoboval Proudníka,
ovšem v daleko zvrhlejší formě. Sársko
jim bohapustě blbl, nemoha tanečnické,
muca jim přehlížel, byvoť ara -

mín na nose za denního jezidimí.
Ale měl radost, že se kamarádi baví.
Obzvláště se bavil při pohledu na
Jágra, který poskakoval jako šajklík.
Poskakoval jedna radost. Tu na pravi,
tu na levi nose. Ostahui, vyjma očích
bři milovníkui se veselé bavili, divají
se na polského studenta, který pos-
kakoval jako poslední brambor ve
sklepi, mysla si, že břepeí. Leč
proto záhava nebvala dlouho, neboť
divky byly počesné a musely odejít
do chaty Jana Bouda b, kde se ubo-
žily k spánku. Čoud s Eduardem
se odebrali na WC, kde Čoud začal s
nezrychlou nervou vysvětlovat, jak byl
rád, že má nízký mchavice a ne kalho-
ly z tancůních. Pak se vrátili na
pokoj, oklamali Česáka s recitkou
a nypili butýlku vodky. Potom
stohili opletou píseň ODA NA II.F a
usnuli.
Přeskočme nezajímavou náplň

druhého dne a věnujeme se rolavé
večerní.

Na tuto večer se nejvíce těšili
Proudník, Čanda a Šiml, neboť byli
jště kabečniti s minulého nedna.
Čandovi, neboť on je hodný hoch,
bylo velmi líto mňahého Eduarda,
ktejžto si jště stále mňahal na
paranňanův nahn. Čanda se obrátil k
Eduardovi a chtějí mu pomáhat
máladu, jak se hlubokým hlasem říkat,
že ~~se~~ je rád, že má užijí mňavice.
Avšak čybil, neboť Eduard se slydlině
kacimenaš, prakoři všichni v té dale
jště vědli, jak to s těmi užijími
mňavicemi bylo. Když totiž chlapei a
4 dítky byli odvázeni do Plzně do Krhanos
autakusem, asi po dvou hodinách jířay
v rozřeseném autakuse se Eduard
Čandovi svěřil, že je moc rád, že má
užijí mňavice. Tato mňavice též Krémil,el,
pročž během mňahého vterin se jako
správa roznesla po celém autakuse.
Čandovi se tento Eduardův citat velmi

kahábil a proto ho podbarvil jistě
rčímím a balhatech se haněmich.

Tento citát obau aubaru se velmi všem
kahábil a od té chvíle byl prouděn
ať jě pří uhodný'ch nebo neuhodný'ch
přítelstostech, hlavní pak se išt Edwardových.

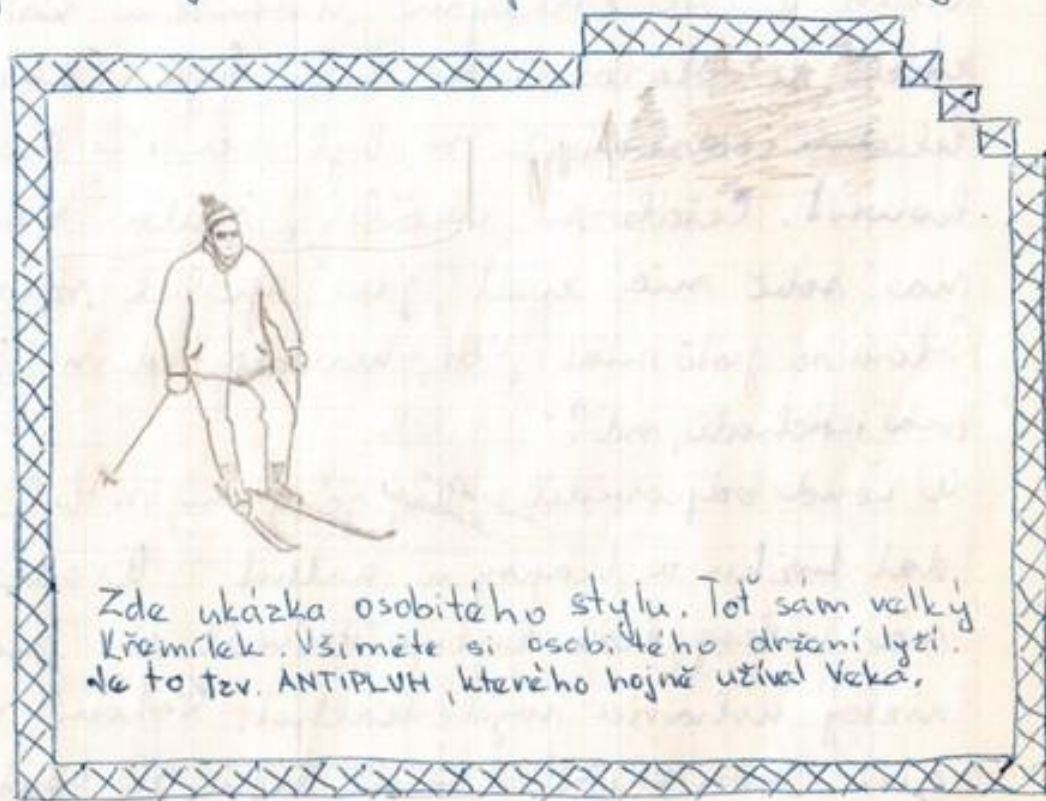
Po pěti minulách se však Edward
přácl celí spalečnasti jistě sijnější.

Jistě párkrát vyplhal na sloup, který
se byl uprostřed spalečenské místnosti,
kde se odehrával jistě dříve jmenovaní
městní orgie, udělal ani 300 dřeví
a 50 klobuků. Po tomto chabém
mjkanu prohlásil: „Dostávám se
quít do své kůry“ a každý viděl,
že Edward je jistě jako pytlík.

Díky lamulo sparboonimu mjkanu
si Edward riskal svace mnoha dřeví,
nebat' au je silný a kdatný.

Edward se pak začal velmi zajímat
o Vilmu Krammerovou, ~~hlava~~ ^{hlava} mu
mnoha koché sávidilo. Jistě k těm
nehovicím. Čoud nil riský nehovice

a když se jítis vrátil, obíral se mu
 v kapse nůž a brexilo, že se xramí
 na chonostivém místě. Proto nosil
 nízký nohavice, neboť tam se mu
 nůž nemohl obírat, takže se Čoud
 mohl varušovat dle libosti, čehož velmi
 hojně využíval a proč se mu svítky oči.

a když jsme rozhlédli, viděli jsme, že i
 Pitr ^{Prin} má slečnu a tak nás bylo 5.
 Později se jisti odhrabli svídnici v holey-
 can - Tuber a Svazda.

Proloze se to všem líbilo, probáhalo se tančování
až do 11⁰⁰ hodin. Potom dívky odešly, dopro-
vázeny několika hochy, kteří dělali těles-
nou stráž a zaháněli vlky a dravou
zvěř od vyděšených divelů.

Když se vrátili, čekal je v hale chasý
čisák a se zvrhlým usměvem na
rtech se ptal, kde hoši byli. Edward
lehce odvětil, že si byl venku za-
kouřit. Čisák se zasmíval, nedal však
na sobě nic znát, jen spolehl najgla.
Potom se ještě ptal: "No, Malvazi, kde si byl,
na záchodě, vidí?"

A Čond odpověděl: "Ne, já jsem si byl vy-
dal tužku z kapsy u kalhot." A odešel
na pokoj, kde znovu zavedl řeč na
řídký nohovec svůjch kalhot. Potom se
ještě hoši elvili banli tím, že boucha-
li na dívky ve vedlejším pokoji, kteří
nazval Věka, který je miluje, elundinon.
Je to krásný milostný název, neboť
Věška je prava jen u elundých lidí.

Přes, či spíše řečeno v noci, se naši lodní-
dinové vypravili k hotelům, spícím
vedle v pokoji. Vzali si s sebou jen
hubu se zubní pastou. Opraveně, co no-

ha nohu mine, se šourali po chodbě, až
došli k svým dveřím. Pomalu otevřeli.
V tomto pokoji chvilku kvácela s
otevřenou hubou, jemu nocní přívou-
koval Tuber v lyžku bossa-novy.

Křemílek mluvil se spání se soudu-
hem kbleu o nemožnosti perpetua
mobile. Jáge objímal polštář~~ku~~ mumlal
něčnou slůvkou českou. Proudník volal
ze sna: „Jáino, I love you very much!“
Jediný, kdo však spal naprosto
slušně a spořádaně byl Venoušek
Kobyl. To naše hochy strašně rozčítlo,
neboť mu navíc konkaly nohy z
postele a pítšerů zapáchaly. Proto
mu je hoši namazali zubní pastou
značky Dento lux s alkoholem.
Patk si všimli podivných zvířátek
v Tuberovi hlavě. Ano, blešky. Roz-
košně skákaly z vlasů na „vlas“
a veselé štekotaly. Byly však disinfi-
kované zubní pastou značky Dento
lux s alkoholem, proč se ošraly
a zpívaly opleté písni. To probudilo
jejich pána a majitele - Tubera.
Krašlivým hlasem zařval: „Krašny!“
Naši hoši neviděli, zda to patří
jim; nebo bleškám, přesto však

rychle opustili místnost. Rychle zalehli do svých postelí a přiložili ucho na stěnu. Tedy se ozývalo přiserné spleť klení, které bylo cenzorem zakázáno eilovat. Potom se ještě ozvalo: „To byl určitě pan Kráva.“

Panem Krávou byl mineu fanatický matematik Šiml Rudolf. To je nutno objasněti vysvětlit. Ve vytvoření této předivky měli jistě Babycanští debilové Tuber a Kvasda. O jejich debilnosti se mohl jistě již každý přesvědčit z předcházejících řádek. Ale i v debilních hlavách se občas objeví vynález dobrý nápad.

Namítl pan Kráva (v té době ještě Šimla Rudolfa): „Káždík, kdo přijde halim kibi zastav, a kichým slušným hlasem mu oznám: já jsem pan Kráva.“

Šimlovi Rudolfovi se to velmi zalíbilo a už chtěl zastavit halim-jdanci Vilmu Krammerovou. Oba Babycanští debilové ho však věs parasil a pralose debilové si mezi sebou velmi rozumí, Šiml

Rudolf ještě Vilmu Krammerovou
mástoil.

Oba Polycaršci mu pak jedva hlasně
řekli: "K tomu slabým hlasem
vyčleněmu já jsem pan Kráma,
musíš ještě ~~že~~ po chvíli křivak
mocným hlubokým hlasem: "BŮŮŮ!!!!!"
Tato se Vímlovi zalíbilo ještě více
a on se rozhodl ke hlavěku dít,
kde tento svůj kousek přivede.
Dítě to však asi dost dobře nepochopilo
a proto Víml Rudolfův křiklamaní obrazil
a pamalým hrachem se od hlavěku
odsadovol. V momentě, kdy se otočil
se však dítě na sebe podívalo a
začalo se strašně smát, až sloup
podpírající schůzovací strop se palčinské
místnosti se začal podivně pohybat,
což postřehl již Paul Vakopánek
a vyběhl na pomoc fyzikálních
zákonů a šíření slnění.

Po této příhodě Víml Rudolf prohlásil:
"První výhraň z kapsy výhraň"
a šel křivak své křivě k osmoceru

posledným dŕkám a hochim.
Tam se mu povedlo jít lípe. Avšak
byla tu ještě jedna srážka. Když
měl vyřknout slovo BŮ!!! mocným
hlubokým hlasem, tato neohlášená srážka
hlavou a hlavou mu přišla do
jeho narmátného, vyprávného, dŕsně pubertál-
ního hlasu. Šiml ~~se~~ Rudolf (se ho
chvíli jít pan Kráva), se za to
styděl a černal se, avšak celé orasen-
stvo se velmi bavilo. Proto pan Kráva
se nechtěl do nesmílného křiku a
byl zabráněn. Měřovat ho přišla
jen dívka Kvárová, ale nebyla to
nic platné. Pan Kráva se rozplakal
a odešel. Od tohoto momentu
je ve všech souborůch i dŕsních
spisech Rudolf Šiml zvaný jako
pan Kráva.

Některým hodym dŕvkám se tato
jména zpáčala nehlavou (např. Anině
Karlou) a nabádaly hochy, aby takto
Šimla Rudolfa nazývali. Posedí však, i
išechny dŕvky nazývaly Šimla Rudolfa

pan Kráva. Anna Karlová podle
dohady, když šel pan Kráva kolem
ní, kausala se (v jiných chvílích též
Čanda) do rtů, aby nezbuchla v
desný smích, neboť v té době již byl tak
rozšpácený klauz ne společenské místnos-
ti by nemusel navštívat chabou stěhu.
Je nutno jítě vysvětlit, proč některé
díky admítaly jméno pan Kráva. Říka-
ly totiž, že nerady vidí, když se
někdo posmívá dělníkům, neboť dělání
se svou lhost nemohou.

Tolik tedy na vysvětlení. Nyní je
však nutno navázat nit našeho
románu.

Jakmile hoši uslyšeli hlumění a opěle
kletby Tuberony, museli se smát. Potom
si zapálili retka, kouřili, mluvili
hlubokým hlasem řeči a byli velmi
hrdi. Náhle se ovale zachvápní.

Hoši začali hledat epicentrum těchto
párvků, neboť bylo vážné nebez-
pečí, že se vysypou oběma dábě.

Jako epicentrum chorápaní byly zjiště-
 ny Bělový hlasivky. Všem však počal
 Běka mluvit se spaní. Tybrikl: "Už
 je to lady ras." Čoud se ho optal,
 co je lady ras a počal se báblivě
 rozkládat. Běka nepřičetl a zarával:

Sundajte obrazy. Naneste houbu.
To mě bylo jinocím jasně, o čem
se Vekovi zdá. Nemohlo to být nic
jiného, než obyčklá bílá houba
na bídé. Tělo bíde vždy předchá-
zelo sundání obrazu, aby se nepo-
škodily. Pak byla vrata houba a pro
efekt byla namočena a nevyždímána.
Tu chvíli opovrkli všichni špa-
kouni bídu, navazši si s sebou
lásku s věmi. Katim se zbytk sru-
dy rozdílil na dvě skupiny. Každá
byla na jedné straně bídy. A to
mě zadumila první žena o tabuli
a kolem se rozstříkla fontána spi-
navé vody. To bylo květinové obrov-
ským živem. Postupně byl do bídy
zamíchán i hadr a nakonec už
lily veduchem zídle a lásky. To
nějak nebralo dlouho, neboť každý
potom zavrnilo.

To se tedy zdálo Vekovi. Kocny
to velmi popudilo. Eduarda přisko-

čel k Věkovi, stáhl z něj deku a zavr-
val: „Móři, hasiči jedou, sříbáček vesele,
Věko rotávej, de se hávit.“ Věka se pro-
budil, oči se mu podlily krví, uchopil
svou deku, přikryl se, štrblaje eosí
o blbcích a debilech. Dělelo se hochem
nebohého Věky a dali mu o pokoj jeho
ubrápené duši. A protože byli všichni
ospalí a morskání, brzy usnuli.

Nadobryjá den byla středa a den volna.
Kvamenalo to asi to, že příští den bude
středečkas srojený s výletem na Tmíčku.
Hned dopoledne se hoši odali hazardní
hře zvané „hromádky“. Hlavný hoch
Eduard mluval, neboť se řídil výlovinu
šlísti s kartáč - měščí s láse a on
velmi miloval svoji babičku, po které
měl dít 15 Kčs. Naproti tomu zvlá-
šci Tom, Lukáš, Vochozířka, Čoud,
Věka a Johnny hráli velmi náruživě.
Každá prohra byla následována
opřelými nadávkami. U stolu, kde
Eduard čel knihu Bylo nás pět,

sedlil Prondník a přimlouval Edwarda,
aby si dal nylazit karty. Edward vsal,
procedil skřese zuby: „Pche“, a odesil
ke stolu, kde se hazardilo. Z kapsy
vytáhl bíra a našel jím na jedné
hranici. Bankéř Tom zbledl, neboť
v banku měl pouze 20 halířů, nepo-
čítaje prohraných 20 roč. Oblečl prou
hranici, na které hrála právě ona
sazba Edwardova a zajásal. Edward
prohrál. Křykl: „Damned“, a nechal
si nylazit karty od Prondníka.
Vyšla mu první smila, druhá loiska
a třetí esky. Usedl a bisi přimítal,
co to znamená. Mezitím přišel k jeho
stolu Čoud, který již prohrál své deset-
níky a také si dal nylazit karty.
Vyšla mu losič, jen esky mu nenýšly.
I rozplakal se. Jesti ^{že hochněl} ~~ne~~ plakal a nebyl
k ubírení. Musela mu být huba naplněna
granátem, jichž měl pan Krdva v
lékárnice dostatek. Čoud s plnou
hubou pravil: „Kluci, s námi je padd.“

jak s gumovým hornem. 4, čímž se hoši
od srdce zasmáli. Potom mu dali deku
a zemdlený, zložený Čoud usnul. Prospal
celé dopoledne a probudil ho syrové
skřiváncí hlas Anny Karlové, kterou mi-
loval k zbláznění, která přišla s ostat-
ními dívkami na oběd. Jimi nenabozí,
napí. Velká škráka, že ho spíše probudila
mírně lahodná brčka, která byla vyda-
vána k obědu. Ale kdo by tohoto hochu
poznal blíž, věděl by, že je zamilo-
ván.

Protože celé dopoledne smítila stůňka
a krásně osvětlovalo prázdnou halu chab
fana banda a fana banda b), bylo
na odpoledne naplánována apalování
se na brkančíkách svazích. Během
pálání však padla divná mlha, která to
se Edvarda přerátko velmi pálbal, neboť
se damníval, že sám Bůh na něj
zestál kouř ze všech netek, které se
mlhem apalém žívali vyhavit. Rozplakal
se a zadníoval se blbě v ruku místnosti
že já nikdy kavit nebude. To bylo velmi

mladý Edwardovi a nikalika málo
ostatním hodným hochům, neboť se
mohli rozdělit o Edwardovy cigarety
značky Marlboro, kterých si Edward
chvilí předtím koupil za poslední
peníze, ~~je rozdíl po své babičce.~~

U této finanční krizi ho osvobodil
telegram, ve kterém stálo:

Babička - zaslala striptérku s varieté
Praga vyplující v pořadí třetí
bez závoje senčila - STOP - blahopřejeme
k fantastickému dědictví v hodnotě
15 Kčs 25 hal - STOP.

Mezinárodní banka - Ženeva.

Edward všichni zapaměl na své
stily adresované pánu Baku a šel
si koupit novou rebku (na Marlboro
- pro štěstí, které ho ohloupilo - zapaměl.)
Ale abychom se vrátili k odpolednímu
programu. Plušíni jinoši vše s Edwardem
se rozhodli, že vzhledem k mlze
která znamenala nemožnost opalování se,
se půjdou seprat letáckými číčkami
na odpolední program. Když je

slušném Čaidově kakepání vstoupili do pokoje, zjistili, že lilacvilkův Četák v spí, hlasně oddechuje, jeden z hochů se nerměte zeptal: „Pane profesore, padla děsně hustá mlha, co budeme dělat místo spalování?“

Profesor Četák, kterého i tato nesmělá mlha pohltila, děsným hlasem odpovídal: „Děte se, vy halameci spalovat a nedělyte tu nátlakové skupiny!“ Hoši rozčileně opustili jeho pokoj. Na chodě se setkali s pašmíšně uphlížejícím lesichtem Eduarda Párátko neboť on není slušný a pramá se neúčastnil výprav hodujel a slušných hochů. Je třeba podotknout, že slušní a hodní hoši byli kryplevé, a Čaid je vedl. Párátko byl smilník, avšak měl slušné vychování, na které však ne ~~šlápl~~ zvrhlí společnosti svých spohuzátků rozpromněl. Mělo to své myhody i ne-myhody. Více bylo nevyhod, neboť byl-li nějaký peněz, odnesl jich neholný student Párátko. Zjistilo se, že na po-

hoji se koválo. Kdo to odnesl? Páratko.
Kdeho ucpal záchod. Kdo? Jmu Páratko.
Kdeho nypil snaps. Kdo? Páratko, kolo
jiny. Nebohý hoch z toho byl zdrčen.
Kdeer čekalo hochy přelavpení. Dívčata
sotiz obdržela zákos a vyššelo míst.
Pětu zákos se tykal večerního tanceva-
ní. Čoudiv ríchl se probáhl do neko-
něna, takže nypadal jako šmílo
okurka. Také tak smrdil, neboť se
nemyl a prabíhu vykonával na své
posteli. Ostatní hoši tím špili, avšak
nemazili se domlouvati mu, neboť
krypl nic nepochopi. ~~By~~ Pěpěliné
snažili puely, které se línuly kolem
a působily na rozírání neblahým
způsobem. Hoši hubli a Píbr byl
dokonce nucen v zájmu svého
zdraví ulehnout na lůžko. Hrade-
val ho věrný kamarád Eduard, který
mu citoval Mao-ce-tungovy citaty.
Díky jim se Píbr brzy uzdravil
a to večer byl schopen i sportu

nadávat, což bylo svědeckví, že již je
zdráv. Kečer přišel jeden pán, přinesl
s sebou filmy a promítač a řekl,
že bude promítat filmy. Jakká byla ra-
dost hochů, když zjistili, že promítání
bude společné i pro dívky.
Kosi se ihned rozběhli k jídelně,
kde v té době vždy stály dívky
připravené ke mračeně (mračenau rozuměj
latě plný kůzav a flax. Příložen byl
tisk stvrdlý ketr). Cesta ke jídelně však
mela po schodech, že na letěných
chýpník Edward parnil kvomacný
pád. Běžel latě prvně, neboť on
byl nejvíce mardžný. Cestou zakopl
a spadl a upadl. Přes něj pak začali
padat i ostatní hoši, v pořadí, kterí
ukazuje, jak kdo byl namilován. ~~Už~~
~~na~~ ~~první~~ jako první se při Párátka
překulil čand a pak už šlo jeden
ka druhým: Prandník, Simel, Tuit, Warda
a jako poslední Tuber, který byl až
pro svůj nejhorší vlas namilován
do své Babuni. Užší hoši se louzy

pravali se atřem, rmlátili Páralka
a pak se již opatrně sunuli se
lehodou dále, přidruživce se kábradli.
Páralka musel být poslední, aby se
náhodou situace nemohla opakovat.
Tak se šťastně dostali dále, kde
dítky čekaly na "svačinku". Každý se
rozhléhl ke své dívce pambauval
si na pramítání místa. Jen Edward
atřem se výpravku nemohl se sebe
luto postku dostat a děsně bechtal.
Čand, chtějí nebatému kamarádovi pomoci
a této nezávidění hodné situace ihned
přiskočil a vyslovil postku, kterau měl
Páralka na srdci, avšak nemohl ji
dostat se hrda ven. Vilma Krammerová
ihned pochopila a slíbila Páralkovi,
že mu bude držet místo. Páralko
byl velmi šťasten a líbal Čandovi
růky. Pak se všichni hoši vrátili
na spahy a na fakaj a metřilivě
očekávaly roshae tělocvičárně česáka:
"Jde se na filmy!"

Bylo už šest hodin a mládež stále nepřicházela.
Nechci to bylo divné. Obzvláště Condovi, který
byl nadšený a zamilovaný do Anny a
který se nemohl dočkat, až ji vrátí
seveř se svým párem. Proto se hoši
odebrali dále, avšak zde šel první Cond,
zakopl a byl zraněn ostnatými. Goldstei
Páratko se na něm zkusil, oplatil
mu předehrázející boulovacku, nacer
mu pravil: „Přijď si všechno vyhovsi!“
Tím vytkl osud nad debilem a kryptem
Condem. Když totiž šli hoši do míst-
nosti, kde již dívky seděly, spatřil
Cond, že na místo, kde se mu Anna de-
řela právě rasel sanderu sedětel. Ne-
bohá dívka se bála ho vyhodit, nebrou-
faje si prozradit svou lásku k Condovi
a proto mlčela. Páratko se mu oplatil
smál, neboť se neto bylo ve v pořá-
dku. On své místo měl. Avšak Cond
se z filmu poučil, jak má jésdit,
hnedto Páratko se toho nemil nic.
Tento hoch byl přímo terorizován
dívkou, neboť byl neschop bit

a kousán. Ani kerknout nemohl
a když kerknul, dostal ránu přes
hlavu a musel být tiše. Malvar
tiše šel do ubrusu a utřal si své
panické slzy. Kapsička se, že řídil
provede strašlivou pomstu. Také ji
hned začal promýšlet. Leč nemohlo se
mu to, neboť musel myslet neustále
na svůj milovaný objekt a plakat.
Nemohl soustředit své myšlenky a
proto se raději věnoval spehování
jágra Vladimira, z čehož se velmi
poučil. Tento hoch totiž rozvíně nvyví-
kval své sousedce problemu obecního hři-
štilníka, takže Čoud si opakoval mate-
matiku a tiž si dělal náprysky. Porději
mu to ale nebylo stejně nic platné,
neboť byl se srabem. Takto strávil
celý večer, až zpráve celé promítání.
Pak odcházeły dívky nos své kullochy
a nemohlo ani být jinak - nadu-
řený krypl Čoud šel bus cestý s mivy.

Pochopitelně přišel spátky až po večeři, protože mu bylo rytmováno profesorem Čoukem. Jiště spikomety Čoud si pak splněl dveře svého pokoje a nikdo neví, zda úmyslně nebo omylem vstoupil do pokoje dívky a domáhal se vstupem do lože jedné ze spolužáček. Byl však vyhozen oknem a když se vrátil dveřmi, ne si našel správné dveře a po delším hledání našel i cestu do své postele. Kehl si a začal vst chvalně známi řeči o ústkych svých nehoráckých. Nikdo ho ale nebral vážně, neboť všichni byli naštrani, protože se nemohli milovat s dívkami při tanečcích. Každý bohapusti khl a plkal a přímo opleté kletby padaly na hlavu profesorovu. Avšak pět minut před večerem na pokoji e. 15 zhaslo světla a všichni zůstali tiše ležet. Viděm devátí hodiny se otevřely dveře a do pokoje vstoupila mladá postava šibovikářova.

A led to začlo. Hoši popadli své
šajnovky (Čoud si myslíli baderku
v kapsy v kalhot) a začali jimi
oslepovat neblíže, provolávají bo-
žová hesla asi takto: „Co je? Modjéť.
Bude šady ticho? To je nákyho coud-
ní. Perád. Vypadni taldauje. Šady elee
nikdo přes dráku!“ a podobně.
Česák zapomněl na svou autoritu,
velmi slušně se omluvil a ~~se~~ popíal
hochním dobrou noc. Potom jich
zavřel.

A naši hoši zůstali jen se svým nepo-
mínkami v tichu, které je obklopilo.
Bylo však přerušováno nesouvislými
vykřiky jágrůvými a Mlibkougými.
Tito hoši obývali pokoj na druhém
kanci chodby, kde jejich vykřiky se nesly
dílou, masáivou, ledovou, černou,
šajimnou, přeladšnou nocí a dolehly
až do ajneliku č. 15. Hoši posloucha-
li a skutečně - jágr volal: „Nepřibírej
mi jí. Né. Maminetko! Bé.“

Mléko nacpals žval: „foj, ker so mi
v žilách hiri, keď trubky rykopyji brad!“
Jeho žev nahánil horúcu i opilemu
olalému kocimnu, který venku vyko-
nával svoji potrebu a málem se joto...
Hustě zaklel a šel hledat do lesa koně,
kteří se mu následkem jaraova žra-
ni splasili a utekli. Vrátil se až te-
ránu, táhna za sebou pět kusů konů,
kterého roztrhaly dravé křikomošské šel-
my (vlci, lišky, severky a kurviti).
Můkal nic, se sklade si vzal lahvičku
rumu, opil se a bylo mu dobře.

Budičko zastihl hodny seluni nyspali,
nebot že jardišev žev seluni brzy uspal.
Radostně nyskočili rovnýma nohama
z postele, zvláště, když jim bylo včer-
nou službou (Tuber + Gorda) oznameno,
že díky špatnému počasí se nýleš
neloví. Po svídání nysli opit do
pokoji, kde nýlešovali oznamení nás-
dupu. Jaké však bylo jejich překva-
pení, když pělili šelcovitě, v
očích měřt a klobu a huláhal,

ať se Xienmilch, stojící nekuď zadržel:
"Co si to představitel, hoši, vždyť už
je dávno nástup. Nečeť se mi budete
hlávit."

Marné bylo namítání trochu, že jim
nic nebylo oznámeno, a že nečeť
hlášení jim bylo neprávem uloženo.

Přelocvikář se špatně vyspal a co hlavní-
měřidil se heslem PŘÍJEMNĚ OHOLEN -
PŘÍJEMNĚ NALADĚN. A bylo to zkrát.

Hned na eviční lonce se postavil,
zapálil si žváro a začal hulákat na
nebohé členy II. družstva:

- Kto, medilej ten antipluh! Ty debile,
co si myslíš, kde seš, no nesmej se!
No jo, Xienmilch, ty jsi asi jездil
dlouho na sudu! Ha Che. Jágo, jágo.
Kesh toho, neboť se mi dila špatně.
Kdo to jede? Co to je? Jézíři křište, proč
mi křište? Petráškovi, vy jste něco strahlo?
Já myslím, ledyě tak zvěřivě rozhrabuje
te suh. Inu, Sadarová Ivanu, vy jedete, jáho
plizivá kouberevoluce. Saby jedl zemi."
Takovými a jinými obšťastňoval ras.

Četák zamilované studenty. Tělo jej však vůbec nevnímali, neboť museli nemotně myslet na své objekty.

Hoši z prvního družstva zatím jilni šlapali strný sráz fantastickým tempem co noha nolu mine, co kadek, to jed. Byliť více nyzpali, leč láska jim nazorala nady. Jediný Pánátko se Gulenem meimavně stan- pali a získali si fabricný náskok.

Toho nyzvřili nahore a odskočili si. Lhýli hoši zatím postavili slalomovou trat a dosti kříz na horní konce Louky.

Potom se pustili dolů, odrazili se, odbrzdili a jeli... Mnohdy se jim podařilo i do branek se strefit. Nemuseli se ani starat o zastavení, neboť se jilni Louky vjeli do houfce druhého družstva. Chyba ovšem byla, že ~~první~~ druhé družstvo bylo početně slabší. Chybel jim jeden muž, aby byl počet v obou družstvech rovnocenný. Šals se sta- lo, že se Vocho mřška nemil o koho zastavit. Jel, jel, něco vyškřikoval až se poslíže zastavil o bariéru strami na dolním konce Louky.

Když ho jeho kamarádi sundali a smontovali, pravil, že se právě dovedl, že Číňani okupují Nejperský poloostrov a že je mobilizace. Němci pravil, že to je zkratka ve vedení a že to sporní. Velitel Vocho mýchovi kaly a mocnou dlaní mu rádně naplácal. Potom ho znovu odil, kopl do podrádků a nasmíroval ho směrem ke ubytovně, takže Vocho mých se jel domů napřed.

Hoši pak posbírali zaviní a misky a pohřební přívod se odebral do ubytovny dočasného domova.

Polední slunce páhlo a hočky popadla touha udílat něco nemravního. Nejpersi vzali na polehání to čínské šponovky a korespondenci ke difkám krouce,

že by bylo dobré sešit jim nohavice.

Po obědi si šli největší svalnici a hodný Páratko zakouřit. Leč tu pronesl pp. Edanů osudnou větu: "Děcha, pojďte si zahrát kopanec."

Tím byl nynesen orel nad mužijmi
hoely. Nie jiného totiž nemohlo poslou-
žiti místo ničě lípe, než plechoška
od nepřeví konzervy. Metěba zdůraz-
ňoval, že se hrálo na metku systémem
kovej do čeho mizěš. Prolo hned na
začátku zavyl boleštní Tou - Kozel a
chytiv se za šimpán šel si rednout.
Potom ho hned následoval Kobyl Václav.
Pouívadě stále netědo se hrěště odcházel
a nové posily přicházely, byl to tvrdý
mač. Překrásné byly zvukové efekty.
Plechoška jasně zvonila při nárazech
na nohy hráčů. Zvláště, když padla
Proudůkovi pod koleno. V Lou při-
padě vydávala komorní A, podle čehož
bylo lze poznati, že je to milosluěm
rozloučení. Měly však osudu uloženo
týradě naše kopálisty. Otvěro se okno
pokojě č. 15. V něm se zjevily dva debilní
hrěštly: Kibiv a Gubniv. První z
nich držel v ruce esvi, co z dálky
připomínalo balíčků první pomoci.
Václav to mezi hráči a zvolal:

"Kluči máme nový míč!"
"Gláva, nový míč. Jak se poslední
vyjádřil Gubko, byl to házel-papír,
omotaný obvazem a opevněný flaktry.
Kruj ušel plněl dobře. Kosi již ne-
padali tak často zranění. Když něk-
do padl, vždy v tom měl prsty
někdo z protějšího družstva.
Nyněštější padal Páratko, jenže šep-
čoval zivot Fribaka spolu s Kokopan-
cem. Rozkošně s ním driblovali
a i jinak laskovali.
Nakonec vyhrálo družstvo, v němž
byl Páratko na pravém křídle
i přestřež s ním hrál debil Čoud.
Ta velká sláva odešla vítězovi na
objed, za velkého pobouření a skubání
odblhali se poražení lízat si své
rány. Avšak i vítězovi měli své
ranění. Nemáme nyní se počítat
Kochomírku který byl zraněn duše-
mí a dozivohu. Ale všichni se
radovali z veselé zábavy.

Kečer byl na pořadu pro zrušení tanec.
Magnetofon chvilil 5 plavčáků, které se
nemítali opakovaly, takže byly vyty do
paměti nasmazatelně hluboko. A budou
spojeny vždy s příjemnými vzpomínkami.
Jen pro Jäger bylo měřeno zrušením ka-
lastrofu. Mili on velmi pěknou „kuchtyku“
kterouž mu někteří hoši (hlavně Čoud a
pan Kráva) závidili. I smluvili se, že mu
ji oddají. Začali naprosto nenápadně.
Nějake si s ni šel zaloucovat pan Kráva,
potom Čoud a nakonec Tochoňka.
Tomu totiž Kráva slíbil flánu vedky, jestliže
se mu podaří mu (Jägerovi) ji přibrat.
I ono se to podařilo. Proč Jäger byl
vůně našťavný. Když šli hoši vypravá-
ret, Jäger šel s novou divkou, avšak
Češák ho téměř od dvací zavolal
zpátky. Hoši, co šli vypraváret, se po-
malu přišli se svými idoly k druhé
chati, kde se počali rozmištorat se ští-
nu. Bylo jich mnoho. Náhle přišel
Kvarda se svým idolem a zvolal:

"Do pr..., lady už je obsazeno!" Touho vítou
bylo řečeno vše a výtahem.

Když se kto hoši vrátili, čekalo je boží
dopuštění. Jágr přišel na pokoj a počal
sprosti nadávat hochům, kteří mu pře-
brali lož. Náhle však umkl, všimnuv
si, že něco není v pořádku. Na jeho
posteli něco leželo. To něco se však
až moc podobalo svazaným šatům
do jednoho balíku. Jágr přistoupil
blíže, pročistil si brýle a nový proud
nadávek se počal linout z úst
rozkošných úst. Rozzvířený Jágr se
zlostí kopl do svých bot, křičel
na zemi. Ale co to? Běha se ani
nepohnula z místa. Bylať přilpna
k podlaze. Když Jágr sáhl dovnitř
(boty), našel tam symackanou
zubní pastu Deuts luxus s alkoho-
lem. Pak ho chytnul průjem a
on musel odběhnout. Hoši už
ho nechali na pokoji a šli spát.

Jaká byla situace na pokoji č. 15?
Velmi nevábná. Hoši si smluvili,
že budou v noci hrát karty, avšak
některou zůstali jen Čoud a pan Kráva.
Proto také Párátka, Tis a Lukáš
vědí, kdo to byl, kdo jim přes noc
zašil nohavice u šponovek a
čepice červenou nití, kterou měl
v elim kursov jen pan Kráva.
Když to hoši ráno zjistili, neří-
kali nic. Jen Eduard, páraje si no-
havice, pro udělal do nich ~~...~~
dír.

Tento den večer se tancovalo, v
následující den. Ovšem "tancovalo".
Laskavý ctudák se musí vrátit do
této situace. Inová, takřka intimní
osvětlená místnost, pomalá hudba
a dvojice milenců (vítězů).
Někteří se však vydatil závěrečný ve-
čer. Byl slavnostní program.
Kahájil ho Česálek s krásnou blond
paníčkou, černým knízkem
a s brýlemi, zvanými "šidlovky".

Pro srovnání:

Nohy Eduardovy...

... a nohy Pitrovy

Promysl krátkou řeč, nacizí program
nepřesvědčil předhlídkeu masu -
divela. Hosi pak mli za ríkad volit
nejlepší masku. I stalo se. Potom
zase soutěžili „páni“, soutěžili o
nejlepší pánské noly kuxer. Sou-
těž byla anonymní. Za lajntuchem, po-
věřeným tak, se koukaly jen noly od
steher dolů, defilovala vždy dvojice sou-
těžících, z nichž vždy jeden postupoval
do dalšího kola. Ve finále bylo již roz-
hodování těžké. Rozhodovaly však dívky
a proto vyhrály krásné, rovné, špinavé
noly Eduarda. Porazil na kllouu nekva-
litní noly Pítrony, jíž mly kvar latí
na lochtání opic. Za odměnu dostal
po 3 kousech dortu. Nemil se nic však
nic, neboť mu je sárala jeho spolokni-
ce. Pak se tancovalo. Klavír ní. Potom
následovaly hry, scénky ap. Při jedné
hře bylo Eduardovi rozbito o hlavu
syroví vejce rukou Frího Hlavický.
Když se postavený převlékl a umyl
si hlavu, mohl se vrátit mezi

barici se zvíř. Právil se právně rocas,
aby spatřil toto. Thodoliby Česák ne-
mil dost Eduardova měščí. Vynyslel
si hou, do níž chvil urvat Jardu
Mlika. Kva spocívala v lou, že Jarde
se posadil na zem a nahý skročil
před sebe. Před ním byla vytvořena
louže vody. Česák se hadem snažil
louži ubít, Mlika zas mu mil
v tomto zabránit lovestkym usakem.
Thip spocíval v lou, že po chvíli ~~se~~
~~Mlika~~ mil Česák Jardu chytit za no-
hy a proláknout po zadku skrz
louži. Polva však Česák vysvětlil
Mlikovi pravidla hry a řekl: "bodej".
Jarde bodej a přibode Česákovu rukou
ke podlaze. Česák se ani nestaral
divit a spěchal si zranění obvázat.
Pat následoval tanec. Po tanci
šli hoši opět vyprovázet a i loučit
se, neboť druhý den v poledu od-
jížděli a zdravotnice měly v plánu
celodenní výlet.

Smutní to bylo loučení. Jedno oko ne-
zůstalo suché. Dokonce i starý
samotářský vlk Čoud nejednu
slzečku uvolil. Jen Páralko už se ne-
mohl dočkat, až se ve v náručí kamrá-
dy Kořenáče, Kopicáka a Kocika. Mno se
mu po nich stýskalo. V noci měli
hoši uklidný spánek. Kdál se jim
o jejich objektech, které měli zbra opustit.
Na druhý den ráno panovala smutná
nálada. Hoši se setkali s divkami ještě
na snídani a na obědi. Po obědi
pravil mrazký dělovikář směrem ke
stolu, kde seděli Čoud a spol. "Tak hoši,
myčistil zuby a loučil se." Tím proti
sobě jen hočky ještě více popudil. A
tak se stalo, že když se v polodni nahlá-
daly byče a kanzradla na saně, nalo-
žily se téměř všechny. Čoud Čvátka byl nu-
cen na chvíli odběhnout. Když se vrátil
byly již saně práz, leč jeho dvoje byče
stály pořád opřené o zed hotelu.
Byl by zvěř, leč okolostojící hloučty
mlčky se podchytávají jejich hochní ho

zebra odabrojily. Nebylo mu, než
dat povel ke odchodu a hodit si
lyži na záda. Poslední pozdravy, po-
slední slohem a padla další nepřijem-
ná událost je na našich lodích.
Ještě ve slahu se snažili několika provo-
katérii ozívit nepomínky na tyto dny,
že nepodáváte se jim to. Naši hoši už
mili svou číslu svědomí a nic jim
nemohlo ublížit.

Studenti a studentky přijeli do
svého města ráno asi se k lodím.
Jeť byli domceeni jít ještě ten den
do školy. Jak to se škole vypadalo,
to si jistě dovedete představit. Všichni
spali, jen několik nadzvěnců se
stále hlásilo.

Párátka se skuteční s kamarády
selkal. Všichni kováři dýmkou
ještě týž den si ji Eduard koupil
laski.

Nesrdčenijsi přivítal vrátní se
studenty si matematik Wolarda,

jenž následující den počal zkrusit
několiký zápor. Kdo mluvil, byl pro-
váděn slovy: "Komu není shůry dáno,
neapatic nekončí. Tma přede mnou,
dno za mnou. Tapes, tapes, Spidál."
Jmé a jiné výrazy línely se na hlavy
výšebníků. Není známo, kdo přišel na
nápad, zapísovat tyto památné výroky
profesora Notardy. Jistě však je, že za
tyden bylo zaranžováno pro přes 100
výroků. Jeden byl lepší, než druhý.
A tak viděc ubí, tak charakteristická postava
pro tuto třídu, ztrahl ~~své~~ své pavenství.
Na jeho místo se propisoval Notarda.

O přestávce panovala bojová nálada.
Progovarala se nejvíce na Pětinčovi, pro
Proudníkovi, Lacíkovi a Velkovi.
Tito hoši nemohli mít po myšlenu, že ve
třídě je prázdna láhev od mléka. Tuto
vlastněl Johnny, jenž ji iskostlivě hlídal.
Jeť on iskopský a zhyčkaný. Probo měl
nebohy Eduard se škol odlaibat po-
zornost Janičkov. To se mu poda-

* Notardovy výroky jsou přeloženy
v

Šlo vždy tím spůsobem, že vešel jeho
taškan a vysypal jí co nejvíce od
oné lavice a onou lavici, Johnny
vždy strašlivě spěšně zaklel a
počal se sbírat učebnice a sešity.
Mezitím mu byla vzemuta lavice,
a bylo s ní započato házení.
Házelo se stylem Veskové a Verich se
filmem Svět patří nám (ona chvalně
známá scéna s granátem). Často
se stalo, že někdo dle předání
dohledný neodchytil, nebo se úmy-
šně uklonil. V tom případě
se fláška buď roz- nebo nerozbila.
Nerozbila-li se, dobře. Rozbila-li se,
ať se štěpy zakopaly pod lavici
či pod topení tak šikovně, že vždy kon-
tal alespoň tak velký štěr, že si
toho přítomný vyčerpávající zadrženi
všiml. Na slova: "Copak to tam
máš za štěpy?" se zvedali
dov nejvíce podle zveřejnění (Věsta a Eda).

aby s patokřesťanským usmířením odhlásali, na
školením. Kde se vyprávějí kosti a lojpat-
kem, potom vyhledali nějakou volnou
učebnu, kde se pokoušeli a potom de-
prave se vrátili do své třídy, kde
při hodiny zametali, navíc zčevo-
nilo, hoši položili úřady a se
stony, padla" odešli na záchod. Potom
se stovní hoši odebrali na chodbu,
kde se procházeli a bifikovali na-
měnou látku. Zbyřalejší a nejšty-
ralejší hoši oslali se třídě, kde se
opět rozekvila kadrová bitva, která
končila spravidla příchodem vyji-
čujících do učebny. Nikdy také ovšem
jeu hadr dočasné kusek do učeb-
ně s lavic a pak, solvati se profa
stocil, vytkil hadr a poudil se
umně na hlavu nikoho s předrad
lavicich. Tak a podobně poletoval
hadr třídou, nejvíce se mu všats
radikilo na Tomi štrapatí hlavě. Byl
tam každou chvíli doba jde

Ustavka ziskala fantastickou pokynku
na kterou Tomáš nebyl ale vůbec rád
a také si vymyslel fantastickou odvetu
pro své trapitě. Naposal moudro listětku
typu, "Já jsem mil" nebo "Kopni, vypravu
koruna" a rozvířil je hrdinim šyrov-
ním na zida. Největší symbol křemi-
tek a nejpise "Ala" a potom Petr
a eduličkon, na něž se stěvil napro:
"Nemohu mít dit". Tato nejvíce zibava
vymohlila tím, že Kvarda utikal před
rozbišeným Tomem a schoval se
do zastlení vrbiny od školního koutiva
Alfonse, jenž byl zrovna v kabinetu.
Kvarda tedy šel do své vrbiny,
zavřel za sebou dveře a zatáhl záves
Jeho, přitel' Tuber, vida Bohouškovo poči-
nání, přišel ke dveřím od vrbiny
několik lavic - a Bohoušek ostal uzeměn
Pak zavelal Tuber spoluvěsky a všeci
se počali nebohinnu Kvardou počlebo-
vati a drážditi ho tím, že před
sklem vrbiny vyppali Kvardou

lávku a nypýpaný obsah vykopali
po chodbi. Dochvilně se sklenou modral
roptil, skintal veliky. Konec se na kouse
chodby objevila profesorka Prádelová,
proslulá na škole jako „vzteklá stá
odborářská“. Do třídy před vibrátořem jako
když stříli. Okamžitě se rozprchly
do svých tříd. A poněvadž myšice
jich běželo k Einsteinům, zaměřila
profesorka Janu, klapající rými bez-
růžnými číslky. Postavila se vedle mřížky
kde se z očí zářivě brečel bledý k smut
vydávající kvadrant. Zlatě se Prádelová
rozčilovala, Eda s Vikou a Konecáčem,
stojíce u okna, se kovaly navzájem,
neboť jejich bránie byla pro-
ložena. Moci se také psamat, dle
libosti, vypadala by všechna okna v
Plani, se sbídní Evropě a obolních
nesvících.

Myšice vzhledem však xiv je člověk.
A tak Prádelová, poprvé se zavazuje,
nyní vzhledem se, opustila chodbu a
odšla rovněž kam Spolušáci

měli akorat tak čas myšlímout sta-
čium zhublého Koceda z vrbiny a po-
sádit ho do lavice. Jini mu zatím sebra-
li věci, rozložení po chodbě. A jěně
byla bídni Křibloví, nasupený vyřev se
sváři a jěně se jěně, kelyte, epa to tady
o přestávce bylo? Tak vy si myslite, že jěně
vás bude kelyt? Delyte vč pokojně se
to vyřevime jěně.

Odpočívá bylo jěně krocení lidu, v něm
zauval lavor svinavé vody, stari něko-
líko misiců. Pak bídni opusila bídni
a roztoupl kbl. Jěně, jako přelazivá
svrzt, opatně, jako chodí fanatik a
s libaným ismívem na sváři. Jěně
ismir nasuoval, že se bude zhaněl
a tak spakomni blidli a bahno bídny
se vedávalo naděje na štěstý to den.
- 562 - promel videt zasměni a student
stao si ohvělo poruámky a sacelo nic
rudilal. A zatímco se kbl pohl u ta-
bule, krelil kěrvky lomeni čáry,
panáčky, psal a odvozoval vzorce,

prosti pilykai šeridori, h, klergim
hyl rykhad uocem, li nemat-ori a nendie
niei pro sobi hazeli eise psaci potieby,
boly, swaciny, skraikha nemediti se.
Sem tam se nice puhlasiel pan kraiva, ei
ehyby pokopame, lu bystry jagr putahat,
onde tom oponoval, idyla wadher-
na a wukem soiti jami sluce...

s. Ubl

ZASE NOVÁ KAPITOLA

K níž se setkává se starými známými,
prožíváte s nimi mnoho příhod a
povznesete ducha svého.

Motto: Studente, studente,
dnes to je opět za pět.

Jak plyne čas, mnozí se známky
(by spatří rychleji, opacní by lepší - by
+ 3, 2 nebo dokonce 1). Jak je brudno
studentikovi ke konci roku doháně-
ní s výj. promávaný čas. Najdou
se i taci, kteří tento čas dočasnou řeck
je ale mírná menšina. Ordiná většina
většinou chodí slyšet ško hůlko
roku malomyslné a říbee o nic se
nestará. Naopak profesori myvíjí
saba mocna ofensivu na unavené
studentské mozky, že se chvílemi
zdá, že jsme na byčích zápasch.
Tak a nejinak to bylo i u našich
známých. Také zde pracovalo mnoho
aktivních studentů. Skoro čtyři.

Možná je, možná i víc. Víc, než 29 jich
však rozhodně nebylo.

K nemalé radosti zákeřní profesoři zjistili,
že celý rok marnili čas a že nymfomani
stádo lupců a omrzenců (viz Koženač, Tuba,
Čoud, Kiba, Pranduta, Lacik a jiná esa).
A tak počínal byli i pro ty největší spe-
kenny a školofily řívat na výstavu
mudrý. Do ní se počali zářat muciou
launou po řevně a chlastu.

Proto přimo jako zářak Prozedelnosti
přišla paráda z kasáren na dopoled-
ne, sňování stříbrí a hodinu granáty.

Na pětici den záno byl určen sráz
již v 8⁰⁰ přes branami kasáren. Eduard
s Čoudem se však setkali již v 4¹⁵ a
tak byli dva. Chvilí šli, pokukovali
a polkali mimu cíla. On také kovář,
láskově pomrbařovaje skleničným okem
na okolní dívky, asi 11-13 let staré.
Jeho rželo mu meritím myšlelo, leč
on byl jako v branu. Pravou rukou
epizoval se vedle podivné obrace,

ne nepodobné oplakávaním hresbám
na klerikalski verejném záchozku.
Jakmile však tento učiteľkať spadol
približovšeho se Čouda, zrudl a po-
čal se mu hlbocce onulovat, že
mu nechtel být nevinný, abd. Čoud
jen mlčky poslouchal, leč, jeho
smutnosti byly až po okraj plny
horlou zluč, zluč nencivisti
a vzdeku. Též zklamání. Nebylo to
poprvé, co se Čoud zklamal se svým
partnorem. Párátka jen blbě přiblížel,
neboť nemil žití, o čem se se kito
sypjeli pubertáckí bari. Náhle se v doli
počaly rýsovat obrysy skáňony, Pravidní-
kovy a ještě slylych interakcí.
Párátka pravil ke svým přátelům:
"Bede me brát opilec, jo?" A ľud
se zapotácel, neboť leprve nyní
pochočil samocimnu se záporným
exponentem a od samé radosti se
mu zatocila hlava.

Jeho soudruzi se mu snažili vyrovnat
a padali neustále jeden přes druhého.
Kč to nebylo nic proti profesionální
zručnosti Eduardově, jenž měl v tomto
oblasti zkušenosti (viz kapitola „brambory“)
Po chvíli intenzivněji došli ke zúčasti
to bojici a hned jim počali hrubě, ba
nerhodně spílat, že jim nebylo nic
řekáno a že jim se to budou pamatovat.
Jiní naši kři chápaci se snažili pod fousy.
Náhle, kde se vzal, tu se vzal, objevil se
lady z Průdník a zvolal: „Ajta hoši,
z vás to káňne!“ Toť bylo přilís na
bolshon dusi Eduardovu. Lavýskel si
k plus hadla a v představách mezi
silným chelidkem vysvětloval vidivem
středným hoším, jak z nich bylo
mystičeno. Avšak masložit! Malém
příšcl o svou úhlednou hlavicku.
Jakmile hoši zjistili, že si z nich
kři chelipníci udahovali, rozběhli
se velice a byla jich strašná síla
a mezi nimi byl křemilks, chodící

do expedici a on má sílu, ~~stát~~
a proto jest silný. Koženáč s Čendem
se spasil útokem, až posleze zrušili
v nejbližším kanálu. I silný Koženáč,
ještě za normálních okolností nepro-
souká ani skvěle dveře a je proto
vydatován domů i do školy de-
mystrým kladkostrojem, projel
máři mužem tak rychle, že má,
který šel od něj vyběhl rozobek
v délce asi 500 cm a 10 mm.

Leč Pánáho, smíchem znavený se namo-
hl mi na bok, natož na spásný útok.

Byl obklopen mlčky mravčím davem.

Nejnějnější z nich - Křemilík zvolal, "Kye
se hubáze!" a s těmi slovy se

odrazil a letěl raduchem, hlavou
míří přesně v to místo, kde mívá
Eduard Záludek. Leč nedolehl.

I hvízdokem prolétla raduchem bída
peavice Pomova a s nemerší rozruší
dopadla na Křemilka v raduchem sledmí
nos.

Dával se zrak, při pomínající zoub, když
padne kámen do zumpy, křemen
se ve vachnu zastav. 2-čtí bti vtořiny
zůstal v horizontální poloze ve vachnu
a potom s velkým zúchnutím dopadl
na chodník. Mohutný proud vachnu
způsobil, že se vedlejšího kavařku
mylil koženáč, jehož hlavil ve vachnu
pilový Čoud.

Tom knockoutja křemilka, vzadu přehají Čoud (vlevo) a
koženáč (vpravo).

dvě ráhy, se když Coud a Rozněm
dopadli, hoří zrybili, se křivost
moudrali křivo dva kupci, alibet
dve profesorky - Touzová a Křochová,
křivost se učili přímo fantazickou
rychlou, piskající na pistolky
zručně, "vše pro dítě" a kroužky ke
svými zálovní, očeni na dříve
své autority. Lada a záky se upra-
vily a stádlu se rovní do dvojstupu
a se zpira močného chodlu, "Křivost
porodnice" upalchodovali do křivost.
Bojovní malade se hořit vypráská.
Jijich oči zářily. Když nyní byli
tam, kde se již celý malí hořit měli
byl - se opravdovými křivostech. Mléko
a Johny hned začali loutit na
rozcích odzvěky, náce křivost,
Tuber a Křivostička se prali o to,
kdo bude klidit se zářivý.
Křivostička a Janem Křivost se
přeli o to, zdali gazile, má
nádež v praci zádu, či lvi

ředem psmmatica. Pokopane. Turcil,
ze se leví přední, mibol' rudi - li vradu
muvstvo, muna se předek lake zatitit.
To prou. Kámas uval. a. Kabaub. se.
Mundim ostatni daski ca. he. adclena,
kde bylo jim uccuo vuti se pustky
a pokud moze se stulit pátmo pát
mbe. To se spake vyvedle. Keka,
vab pustka a, mystikal pátmo pát
mbe, pátmo postakle pana. pátmo
ka. do. se. rade. adcl. ktera. se. styt.
Bylo vyvedle. Ely. ony. adcl. pát.
kter. zclit. do. polchy. ktera. stul.
a. mibol. pát. mbe. a. ta. mbe.
kde. se. v. mibol. adcl. zclit.
obry. adcl. a. dcl. na. pát. Pát.
se. mibol. kcl. a. mibol. pát.
vany. obcl. mbe. a. mibol.
clvadu. specialit. kcl. by. se.
mibol. pát. adcl. mibol. adcl.
Ely. mibol. kcl. a. mibol. kcl.
mibol. adcl. mbe. a. mibol. adcl.
mibol. Pát. mibol. kcl. 6.

Hubino x malku do teru sduf. l
a Brandnik presitel xed. Po nice, na
palkodeni xed spadla, psakilena
stax maska. Udyi xi nebylo
do eho stilet, stal Mikko a zuelu-
ceni proslat, xi ho lo nebavi.
Proci xi hixet granitum a ostaki
sa nim. Pristi na malku asfal-
torou plechu, kde byt rezuaciu
kuch o granitum xdeli jedneho metru.
Ode nexo bylo odobrovano stvaba
15 m a rezuacina syka. Sals
galyxi bazant prinesl 9 gumovych
granitum a tak se stalo, xi
v dle raduaciu svistely gumove
priedmity, A dnyxi zueluaciu
spadala na zem bila paracnyel.
Vomeni se dozvedim dnyxi nixovi
podavilo vytknuat revolver a
vypalil tri rany do raduacu. Uchil
nixu zuel a bylo stytet jen
nixuaciu klapani csovotca

na dievčenské noze Pavlíkovi. I ~~to~~ však
pre chvíľu uľichto. Dúšojník posbíral
granáty a predstavil dom, jednu granát
zabil nepočetní množstvom blech a vší.
Pohládil, že bude hádat parní, neboť
jeť odváňaj a nebojí se. Malo se.

Prvnímu hodem přerušil nedalším
autínu, druhým granátom nypozil
bošni obětno. Páni aut, slojích
za sebou mradí. Pídi granát mu
zřícením vypadl z ruky a padl
na nohu parní dšstojníkovi. Ten
zařval: „Bože můj. Kliš!“ a padl jako
pytel brambor přímo do středu krávy.
Indiž měl 3 hody nycopány, vzpaky
řčervenal a eudni se otočil raidy,
přičemž reitoral Marycku Bilianovu,
novou do pornografickou básni, kterou
složil právě před týdnem zvrhlý
Johny, sedíce na hojzličku a nemo-
ha ven, neboť si spláchl klíče
od dveří. Tato básni se pak vyála
muri neitelý, kteří ji paněbud

upravili a bázeň jako myšla pod
názvem Maryčka Magdonova
od Petra Bezručeho.

Posléze se vysvětlilo jako vědní
student, také zranění oficiři.
Nejlehčí zranění utrpěl jistý
poručík, jenž padl do oka pro-
fesorka Hrochová.

Ať si nikdo nemyslí, že studenti
po skončení evičení odešli sporiada-
ně domů. Nikoliv. Jako v cimentu
ztrnulý kolektiv se odebrali do
putyky, kde hodkali rakoupi
sobei nikolibero bahodných zetek
a popiti hodkali nemnoho kvasu.
Byl to den svateční a oni jsou
chytří. Avšak osud spravedla
nepřeje takovému solidnímu přání,
nibot jest borel. Pošit pouduci naši
k hospodi zastibeni, kterážto k zalu
jejich převládní zavrzení byla.
Nevyoborný byl jejich bol, který
mnohdy přerušal v roufalosti,

upravili a básni jako myšla pod
názvem Maryčka Magdonova
od Petra Bezručky.

Posléze se vysvětlilo jako všichni
studenti, také zranění oficiři.
Nejlehčí zranění utrpěl jistý
poručík, jenž padl do oka pro-
fesorka Hrochová.

Ať si nikdo nemyslí, že studenti
po skončení cvičení odešli sporiáda-
ně domů. Nikoliv. Jako v cimentu
zhrnulých kolektiv se odebrali do
pubky, kde hodkali rakoupi
sobei nikolibero bahodnych zetek
a popiti hodkali nemnoho kvasu.
Byli to den svatecni a oni jsou
chybi. Avsak osud spravidla
neprije sakoujnto solidnim piamim,
nibot jest borel. Dostit poručici nasi
k hospodi zastibeni, kteráto k zalu
jejich pavelbimni zaviená byla.
Nuvyobovny byl jejich bol, ktery
mnohdy pírústak v rozfalost,

A tak pristalo pouze pri chuti
jit do hospody. Tak se rozpadla
myprava slavná, ríspichy oplyva-
jící a starosti nemající.

Keč, kauce skoluho robu
nemehával na sebe dlouho
čekat, dny se mihaly jim před
očima, až nadešel poslední den...
Všichni se vesli časem ráno
před školou a odebrali se do třídy.
Tam si počali pohazovat houbou.
Eduard, domcem pomey prudce se
shybnuv, uslyšel zvuk jakýsi,
Jehajic klátek mu připomínající.
Pohl si na místo, kde se ráda
zacínají slydit a sdrácl. Uvalil
tam loží díru zdeli půl metru.
Proto si nenápadně sednul a nechal
spolužáky, aby po něm dle libosti
metali předměty různé. Usmíval
se pod nosy a opřel jim spílal.
Spaslo ho pouze zvonění, polí
ji bylo studentům rozdáno

některé listy a rad, kterak si po-
eínati v prázdinném životě
a byli svobodní. Právě proto, že
myši vlastně nemili ve škole se po-
hledávat, právě proto zde myši
prodlívají tak dlouho, uvádíce
jako důchodci.

Radujte se děti, škola končí,
de se na prvo!

КОНЕЦ

ŠKOLNÍ

ROK

1969 - 1970

Pod svou zvláštní právní, nepřímých
milostivými dobrodružstvími, nastoupila
opět i na školy. Oblastě Čad vykládal
coś o mezinárodním pionýrském táboře a
několika divkách, baráncích lot od
ního a islamu. Z hodního hochu
Párátka Eduarda se stala záložní bratka
slušného člověka. Urazil ho alkohol.
Věka vyrostl do moudrosti i do krásy.
Tubus byl osbitán, Proudník neustále
zaměřovaný, Koženáč pohlavně nakše-
ný, Laeik pitomější, Kráva znaljší věci,
Petuch poučen zivotem, Kenovské Kolub,
slušnější, Kopáček se zlomil rohem,
Fulano vyrovnanější, Jágr dychtnější
poznání, Ulliko blazečvanější, Kvarda
debilnější, Kremen mlhnější a Bedromírka
byl větší bordelář a zpitka, Pítr končíme
stol se inteligentem.

V takovito sestavi nastoupila naše
stará známá třída, aby společně-
mi milami překonala strádání
posledního roku a maturity.

Tom Kočovný, z kterého se stal přes prá-
vdiviny největší chlípka na škole,
prohlásil, že on na to kašle a že
jemu je to jedno. Na tato slova
zdrhl svou ~~ku~~ marihuanu a sfoven
Amozénou hlavu Johnny a Robkal:

"Božíčku, božíčku, ty bys jemu mohl!"

Tedy v lakovito sestavě jsme se sili
abychom čili rozhodněmu slatku ne-
 přátelských kantorů a byla nás strašná
níla a bylo nám dobře.

Jak se dalo očekávat, matkovi Holorda
přišel včas ještě před zvoněním, proč
hulákal, že žádný věnuje nebe nespád
a že at si nemyslíme, že on slyší ní,
že jsme se to naučili a že bude třeba
jít na nás ostré, že aby prej byly známky
Při těchto slovech Klávovi vyrazil na
čile pot. My jsme si tedy vidit, jak nypa-
dal třeba lakovní Eduard či Tuber či
kdekoliv z "bahna", všichni si se
brčili zaleli do svých lavic a
očekávali Podomu a Jomoru, ba

co nic - vyvolání, keč čas, esud
a Notorda jsou neúspěšní. Jak čas
plynul, byli vyhořelými na světlo
boží; občas pronesena byla příjovádka
jákoví na hlavu Notordovu.

I Mléko, kdysi fantastický matematik
byl během 1. měsíce 3x(!) vyhozen od tabule.
Také v jiných předmětech tomu bylo
rovněž. A jelikož jsme riskovali
povést školních grafitů, byli jsme
stíháni. Přimo jaký rysovobozemí
příšly brambory (i kdysi jsme přivodni
nemili žit). Hálada brez ochabla,
jákmile jsme se dozvěděli, že po-
jedeme v Estěm, profesorem to
velice elegantním, mluvícím spisovně
nebo byl češtinář. Ostatní nás li-
bovali. Keč rána esudu nebyla
dovršena. Tyto brambory byly byt
našimi nejhoršími. A také byly
na dovršení ran byly k nám
přiděleny třídy III. B a III. C.
Se III. C jel sympatický chemikář

čoby. A tak jsme ráno se pondělí
myšeli.

Jeli jsme esbickou asi 2 hodiny,
až posléze jsme dorazili do chmu-
lových baráků. V jednom z nich
našli hoši nbytkovinu. My, co spolu
chodíme do třídy jsme myšeli potaz,
sousedici s ajuchikem profesori.

Uavie byly ve skřínkách mezery,
takže bylo myšeli haadi slovo.

To ovšem nevědí, někdo. Proto večer
byl velký bordel při večer, po ve-
čere, neboť tak jsme tomu byli
myšli. Keť přišel profesor Estil
a promosl řeč, že jsme studenti
a že se to nehodí a že aby sme
nevřali že aby si o nás neudilal
některej dojem. Všichni jsme
poslouchali, ani neudilal, leč
co jsme si myšeli, to vůbec
nebylo esbicki. Potva za Estilem
zaklopily dveře a zavřaly party,
vlezli jsme si naposteli.

Proč? Eduard povídá: „Kluci, máte
lode? To nám vysvětlují teplo
v krvi teplyho jela. A to tímto
zprísoben: hafický hafický haf.
A jela mu na to v krvi odpovídá:
hai, hai.“

A když šel do školy, tak jsme
všichni začali smát, ať jsme
řičeli smích. Klau ale povídá
Johnny: „Kluci, dyť my jste tomu
nerozumeli!“ A začal to povídat
znova. No, a když to povídá asi
po dvaceti a všem už je na
bl... , otevřou se dveře a vejde šba-
řidlo. Ani ne tak šbařidlo, jako
Estil v noční kasí. Na hlavě měl
bílou čepičku a nadával na nás,
ať kdo to má poslouchat ať se prej
hafický a hafický haf jest blbost
a ať se best budeme vstávat o
pět hodin dřív. Když se odrazil
Eduard, ještě budeme muset vstávat
ještě o ~~o~~ dříve dřívě, když budeme
elit.

To mi Estel nic neřikal, jen jsme
styseli, jak zavřel dveře.

Druhý den v půl 7 přišel se dobrý
Estel a řval, že abysme vyšleli, že si
můžeme valet šunkový domá.

Tak jsme teda volali. Bylo krásné
počasí, severáček se lastovkami probíhal
v opadávajících stromech. Teplá voda
melela, probízi namočala.

Po chvilu snídani nastoupili hoši s
Estilem do fuzgl stanice autobuse.

A jelo se. Počtwili autobus, skutečně
jel velmi rychle, takže jsme co
chvilu předjeli, nežaktilo chudce.

Ostrem s kopce, to byla rychlost. To když
se někdo podíval z okna, tak nikdy
i spatřil, jak se kolem nichle probí-
židenci auto mobil. A co řepne,
když mi fonkal ve směru jířdy!

To se autobus rozjel, že s kolem thodru
dokařal marit. Asi tak po hodovně
jířdy jsme skutečně vyšlekali na
poli. Krájetí potom se na pole

zřehovala státní ~~domovní~~ domovní
a psala se ho's, zdálo se že ten au-
lobus z Pucálkovic. Němci jí
odvětlili, že ten autobus je se záleží,
proč byl jehodru Estetum, jená seděl
z rigolu a nechal se spoceni nohy.
Někter se hodnotilo stírání. Nejlepší
dvojice byl tandem Bronchit - Pukno.
Kud po nich byli Koreuac a Eduarden.
Někter se hodnoteni se šlo do hospody.
Byla rozdělena do mused zychli pionýrské
chize. Hosi tam dorazili mnohem
dříve. Přivítal je zakouřený, rozlivaný
lobal a hrubá kremačka s vychlasta-
ným hlasem. Hosi popili mumscho,
jen čtyři vejdliky a kumali noskamu
spit, takže jišli na einoru poure
o hodinu dle, než bylo povoleno.
A zilkovi byli unaveni a zmušeni,
bylo vhodné je poslouchat. Vopla-
losti miedny naprosto pionýrskal
Eduard, az Tom, káici medle mho.

zrele a počal blokovať d'rami
v chrupe. Poté, ponirade Edward ne-
púšťal, počal behkovať s obrorskou
sarkí, káron nemil ani Ľvica Plen-
kovič. Lehoval hlavu pod polštár
a ráno ho nemohlo vzbudit ani rím
velký Estil, hojně podpísovaný
vodou a Kiemilkáim. Pročiz vsichni
ráno vyjeli o mnoho rokov vberiny
dile a Estil tíse súvil. Po príjede
na pole se vsichni hoši rozprekli
do nedalekého zemístku, kde jednak
konvili, jednak hojně mocili,
což vyvolávalo neľboť predsedny
místniho JTD, jenz se pyšnil jménem
Chlebíček. Jméno to vskutku hluboce
aristokratické bylo tímco mnoho
posmívkou škodolibých hoelů, avšak
když jim dotyčná osoba celý pytel
brambor vysypala a kázala ano-
mu přibrat. Tu což, nezbyvalo, než
se podvolit přibrání zkusnějšího.
Ale i tak politovalo vzduchem

mnogo hliz a sem sam neta-
ra náhodni Rblondilá Paratka
paua soudruha Chlebicka.
Dalyšimuh ihued naskocila bouli
na zádech, pročti mnoho hoši s
meistym svidomim počali houf-
ni pchvat a pole do remísku,
pletouce si paua Chlebicka s jistou
jim divněm známou nejmeno-
vanou osobou. Svůj ougl vyjst-
li s remísku, pročti s nimi
nebyl Paratka, jeni zůstali na
poli. I bylo to hochim divni, pročti
se máhli a námi se vy-
mlouvati. Počivci, zůstavši na
poli to nemohli pochopit a
pročti je druhý den bolila
hlava, jak s ni hrantili.

Třetí den Eolít odjel, zanechal
po sobe náhradu, šichu a
nesmilého koligu Huspeka,
koliga Huspeka byl mladý,

v obličejích stále červených rozpaky.
Viděl, když hochy napomínal
ke kázi, rozemkla se prava bit-
ra, brambory lilaly, brozivé
hucíce a rozpluskávaly se o kbi
hochu. Proto se Huspeka snažil
dostat pod valník, kde se obrat-
ně zamaskoval, eoby vále se
stlačeníjm vzduchem.

Časobráta se den ho přivzeli dněster-
nici potlučeného zpet na pole,
neboť se zapomněl pustit, když
valník opouštěl pole a byl vysypán
do kombajnu na brambory.

HUSPEKA

A také se bramborové
brigády staly postaven
bodreho pedagoga Huspeky.
Ještě však, než Ešit odjel,
stacil označit Eduarda,
Kozenáci a Čouda jako
žirky, rozvracíjí pra-
com morálku, neboť
tito by pracovali dobrama-

dy. Bylo to zpravochemo tím, že
Condor partak - kožený Lacik odjel
do Plzně, mají tam svatbu a div-
kou jízdního typu. Cond byl tedy
dočasně přivázen k dvěma vaoz-
ným sbíráním. A ti, ačkoli se
snazili seč mohli, nemohli sa-
bránit krosivimú úpadku jejich
společných sil. Časem v tam mě-
la vinnu i přehrásmi hrušná ku-
chaika, khráto po věrech si-
novala svou prázem krosivimú,
a tak tedy hoch nebyl schopen
druhý den ráno maximálního
výkonnému. Cond se škodolibou ra-
dostí ještě práci brzdil a tak
celá síla hrála na Edwardových
bedrech. Tento útlý hoch však
nemohl sám celou namáhavou
práci stačit. Tedyž byl nevyhnu-
telný úpadek účelováním
důsledkem. Ani Huspeba se
svým povízením nemohl

hočtyj přiměl ke vykoupení. Navíc
ještě Kozan pil a drudý den
stangle nechal, což nebylo vhodné.
Ony také trojice byla daleko za
ostativem, kteří sbírali se dvogicích.
Není divu.

Jediná věc, která dělala naše geraje
při zívotě, byla denodenní opako-
vaná krádež jablek. A když si je
hoši přiměli na kvartýr, vzírali je
a okusky naházeli na postel Deney
Kobyla. Filip byl f. tom, a si nevšim-
li, a na té posteli Kobyl ležá.
On se rozáčil a všichni okusky
naházal pod postel. Pročti postel
stála tak, a slavnika se dotýkal
všechnu pyramidy. z okusky.
Takovito divké rozmazy byly na
denním pořádku a tak se na-
honce Kobyl odstěhoval od hočtyj
do jiného pokoje. A pomocí těchto
hráček ubíhl hočtyjmu týden galiji
a jelo se domů. Jaké blaho!

MATURÁK A CO MU PŘEDCHÁZELO

Je to již tak na světě zřízeno, že matura - symbol to dospělosti (právě tak, jako první cigareta) je v říšském spoznění s maturitním svědkem neboli plusem. Maturitní plus zve se maturáka a zpravidla maturitě předchází. Je dobrým zvykem být o maturáku veselým, že čemuž dopomáhá hojnost alkoholu a opilych dívek, kteří se pomocí omamného moku zbarvují morálních předsudků. Jak pravil Švejk: "Česká rozrálá - svineň hovorá." Měl jistě velké zkušenosti a proto mu dá - ráme za pravdu.

Umění důležitým aktem je i výběr tanečního mistra, hudby a sálu. Tohoto nikoli se všichni zhostili velmi dobře. Byl objednan sál v Besedě, orchester Zdenka Čechury a bradová skupina Transit.

Indiá mohlo být započato s nacvicováním. Jednoho dne přišel Kozinač do třídy a pravil: „Pánové, raději se sadat.“ Na ta slova někteří hoši pohlédli, jiní sešermovali. Lidovon bráři zachovali formu si, kteří již sadáni byli. Těto muži byli: Kozinač, který se sadal ještě dříve, než vyhlá-
nil sadávání, Eduard Páralko, Prondník a Křemílek se Šuknem. Někteří hoši nehodlali nacvicovat, proč se tvářili nenařadit. Zbytek hošů se rozjel. Někteří se sadávali u dveří se třídy, jiní přechali do vedlejší třídy, kde se sadali. Navíc spokojeni se vrátili do třídy: Eduard se jemně optal Vo-
choňmírky: „Tak co, s kterou tancu-
ješ?“ Vochoňmírka počal cosi koktat, proč se ho Eduard odákal, zda má, jak vypadá a jak je vysoká. Vochoňmírka odvětil, že sice neví, jak je vysoká, neboť seděla, ale, že má. Že má černé vlasy.

Takto se tedy hoši radávali.
Učevičky se započaly asi 2 měsíce před
mohrákem. Probíhaly vždy v úterý
v hospodském síle restauraci Svornost
v Doubravce a v pátek v tělocvičce
ZDS ve Schwarzevici na Borech.
Na první úterý málem odvrli
lančnicko mirta Koborského na
nervové sanatorium, neboť ho
chytal anoch, když viděl, jak
mypadá valčík v předstávkách
jednotlivých páru. Uklípe ho
tanečnick Průdník, který tanečnick
valčík jako tango. Ale: Kozmač
se svým swing - bugi mypadal
majestátně. Uklípe ovšem mypa-
dal Kocik, který byl zamilován
do současně dívky Pepičky, prociť
byl nazván Jimšem. Tato přediv-
ka se rychle vyala, takže během
třinácti dní mu někdo jiná
měřel. Jimš.

Bíloum nácviků utvářel se chlapčeský
kolektiv z M. F., navázaly se sváznosti.
Na druhé straně bylo hodně lidí sprostě
dopálených (sbírně věcně), ale zdraví
jádro třídy zůstalo. Kořmác, Eduard a
L. Čoud. Dá se říci zdraví - neprobírali
manualem, sečen a studiem. Naopak,
lito krásní a chytrí hoši odvrhli vol-
nou lásku (a lásku vůbec) jako vý-
mysl prozřelého kapitalismu a v
jejich játrech usadil se veselý bůh
alkoholu Kejřem.

V silnou disciplínou přicházeli vědci
na nácviky, práce s vidami odpověd-
nost, která lépe na jejich bedrech.
Všechno život je boj, rozdělený na 2 úrovně,
jako hlásá třídní filosof Kořem, je-li skuteč-
ný. Zpravidla zdraví jádro třídy nedo-
bavilo nácvik, pro odhodláno jít se
pouzraziti. A také každý pátek konaly
se orgie, s sebou pak pohápkou
mydla, pakelini Čoud vytrval

své rodiče v bytě. Těde se scházel
většina lidí. Kdruví jadro, navíc Uliho,
Bohemického, Cestov bratr, a mnoho
jiných lidí velmi špatní povísti. A tito
mnozí jimi suedli v Čouda, na co
povísti a pak se ho ještě pokoušeli uvést
v ~~to~~ věci. To se jim ovšem nepovedlo.
Čouda totiž v jedné ruce držel cigáre
a v druhé popelník, čímž odradil
těch špatní lidi, kteří se pak delší
dobu o tom neúspěšně zmiňovali
Čoudovým hamaradim.

Avšak maturak - to bylo slovo, to bylo
heslo, které všechny spojovalo. Ne, nebylo
mezi bratry nepřátelství.

A díky tomu se kolektiv blížil den
odě dne ke čtyřem datu 14. provincie.
V době návštěvy se přihodila jedna roletistní
věc. Přijeli v vojny Lisový Jan (viz kapitola
Škole útět) za účelem svatby. Jeho přáteli
pochoptelně nemohli na radnici nepřijít.
Částo se, že Honzík je přejmeně přelovčen.

Když mu totiž šli přáteli blahopřát po
obřadu a chválili libet nevěstu, děkoval
jímu velikými slovy: „Kde se tu myšine
berete?“ Uševě ryšle z radnice, navzdli
do šašbu a vydali se na dlouhou
prout do kostela sv. Bartoloměje. I tam
je sledovali kamarádi, dčatí liskou
nyu jia novomanžili. kde, v chrano-
vím prostředí se svatil šond nabalil
jednu dívku, leí ona mila slámanou
rubu, šak z toho sešlo. Eduardovi byla
zima, ale hrálo ho vědomí, že on to
nebude, kato do toho co nevidit praší.
No, a potom se to šlo rapit do Dominikan.
Aš komšiu. Jedna to přigit muselo.

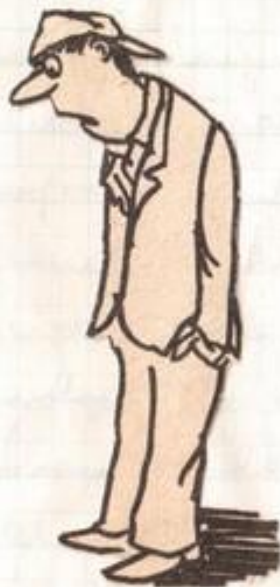
14 province byla medile. Byl to den svá-
teční, šak šak byl skromně naladěn.
Jia ráno na generální skouše bylo znal,
že mistr šoborský je šu pravý mistr.
Co na šou, že přišel o hodinu dle.
Próbni špravy byly provedeny - a
krošky byly vzšeny.

Kde se také Eduard dozvěděl, kdo
bude hanebat se soudruženou paní
bránu profesorkou Klávkou Libusí.
Byl to on, jediný sympatický hoch třídy,
lev salómu, šedopyšce, klaustru a
vidět. Jenom byla svírná síla,
o které se uvažovali jiní špionci
od prvního dne školy (např. Vodoumír-
ka, či Mlisko). Ale onův svět spraved-
livě toho pravého, toho nejlepšího a nej-
lepšího. Právem mu ostatní odvědi-
li jeho přednost. Eduard byl prostě
miláčkem žen a dítětem štěstí.
Co na tom, že nepatří kochat. Vždyť
kde je Párátka, tam hanebat je třeba.
Oni jeho jedva krátká noha nebyla
přeházenou, o sklenicím oku ne-
mluvě. Jak se po něm všechno dívat
při nácvicích rávnostně ohlédly a je-
gich smyslů edy nácvicí septaly
by nejintimnější lichotky.
Ať Eduard nyní neměl čas na-
nějaké do leškování. Byl mu

světem nikol nejvyšší a on se ho
musí zložit na vyborou, jinak
propadne a Čechůto jazyka.

Generálka a medil ráno dopadla
vyborní. Před gestí de večera vyjet
a radostném očekávání a cizím
obuví. Kozencé s Eduardem si dali svaz
a jedni mali hospoda, kde pili pivo
a svorní se šili na svaz. Když po
chvilí Liabovi začal šiknout jazyk,
navlíh Eduardovi, že by se mohli jít
projít. Slovo dalo slovo, a poněvadž
byla doba pokračová, šel každý domů.
A šli se wt v Besedě. Mira Kozencé
přišel se zavazanyu prostem a pravit,
že se zranil při hrájení chleba, bezprost-
ředně po příchodu v hospody. Eduard
se smál, řka, že takle jemu se stát
nemůže. On, že má vše v pořádku.
Potom probíhla ještě jedna akce
a to wt se začal dremít první
horčí. Jaleby makedon dostal Kozen-
čičen současně s Eduardem. Zašli

proto ke tomu, kde zůstali od
7^{ho} do 9^{ho} tj. až do předkvašení, se
lahodných lahvi s vínem. A shodou
okolností to byli oni dva, ~~kteří~~ později
dodali matuřáku ten pravý šumec.
Po škole se k Edwardovi přichomýtl Šuk-
no a soufalejším hlasem ho prosil, jestli
by mu dovolil odvést jemu bídní
profesorův ke stolu, že on (jako Šukno)
si potřebuje polypšit v českém.
Edward Blahovochů svolil a Edu-
ardovi Šuknovi přislíbil jednoho
ruma, přimluví-li se Šukno za
něj.

TO
JE
ŽADONÍ ŠUKNO
MĚNÍ VÁM HO LÍTO?
NE? PAK JSTE BEZCITNÍ!

Ami 15 minut před začátkem polonězy,
přišla za Eduardem jeho tanečnice,
právě když Eduard začínal novou lá-
hev. Jeho tanečnice mu ji nejprve vra-
la (podivnějším, že by se Eduard opil)
ale potom ji vydala a spolu s E-
duardem ji vypila (pravda je taková,
že Eduard si pouze snil čichnout
ke špině). Potom přišla poloněza,
vyvrcholení celého večera. Abiturienti
nastoupili, hudba spouštěla představení
a ná to šlo. Blesky fotografie osvětlovaly
opile xichly abiturienti, tak, jak nos-
lipovali. První kopáček, následoval šky-
kající Eduard, Johnny, Coud a další a
další. První figura vyvolala bouři po-
řeků, a tak to šlo stále. Vyvrchole-
ním byla obrovská úklona, pánevní
proklíčení a partnerkám políbili
rutem. Fanatický dav raději na
balkóně říčet nadšením. Odehód
byl proveden velmi brilantně, a
vybornou náladu nemohlo nic zkazit.

Oni dvačka mají muzikanty, kterou
nypolal Jimo-kacik, khodiv mezi ní
hrat deskuhárí, o níž se kapela po-
avala.

Potom, po krátké přestávce, následovalo
sólo abstrucentů s profesory. Vybraní
studenti obdrželi kritiku, kterou odnesli
profesorům, se kterými budou koncertovat.
Eduard byl již mírně unaven a tak,
když měl dát křesílku do vázicky,
dal jí namísto toho do úst s vínem.
Potom ho paní profesorka uchopi-
la a plácala ho po parketu v ryt-
mu lakůva panalím.

Po skončení profesorského róla násle-
dovalo rólo a rodiči. I toho se zlostili
abstručníci na vyborrou. Otecovi, vyvoř-
rajie toho, že synové táncí a matkami,
obleteli bar a fili ják duby. Potom
následovala večeri. To bylo k večeri,
že si nikdo z abstručníků nemůže
objasnit. Většina se však shodla
na tom, že to byla emunda.

Po večeri se zábava rozprandila a všechny
morální zábrany padaly. Uapřítel
Čoud vyšel na pódium a vybral všechny
muzikanty. Potom se chopil bary a zahrál
svoji vlastni písni "Kolka vonáma, dej mi
na drama". Tato písni se velmi vyjala,

rozprandila krev jinak štýd-
livému Pokopaneovi Pavlovi,
který ráčil svádit jakousi
dívkou. Jeho cily dívkou
opřevozala, mylákala ho
před budovu, kde mu
Ruměnyjn pohyben acizila

penězů, manžetové knoflíčky,
 krmýrky a hodinky. Potom ani-
 zela v sedmici ulici. Po smutí
 rodiče se dodnes marně pátrá.
 Tato hračka seina se ovšem nikterak
 nemohla přehodit Eduardovi nebo
 Koriandovi. Ji se totiž v ryčepu ne-
 hnutí, jen sem tam tělu odlehčit
 nebo na parketu se uklonit,
 aby rodiče viděli. Po se však
 pomalu chýlilo ke konce. Uimavný
 mypravič Eduard byl společnost
 u stolu, mypraviče jim svůj
 životopis. Umoho
 lidí sbulo (smích),
 když Eduard začal
 mypravič o tom,
 kterak upadl do
 špatné společnosti
 mypraviče Čonda.
 Uáhle se Eduard vzpřimil, pamičtal
 stran v obou a odešel do Besedy.
 (viz obr.)

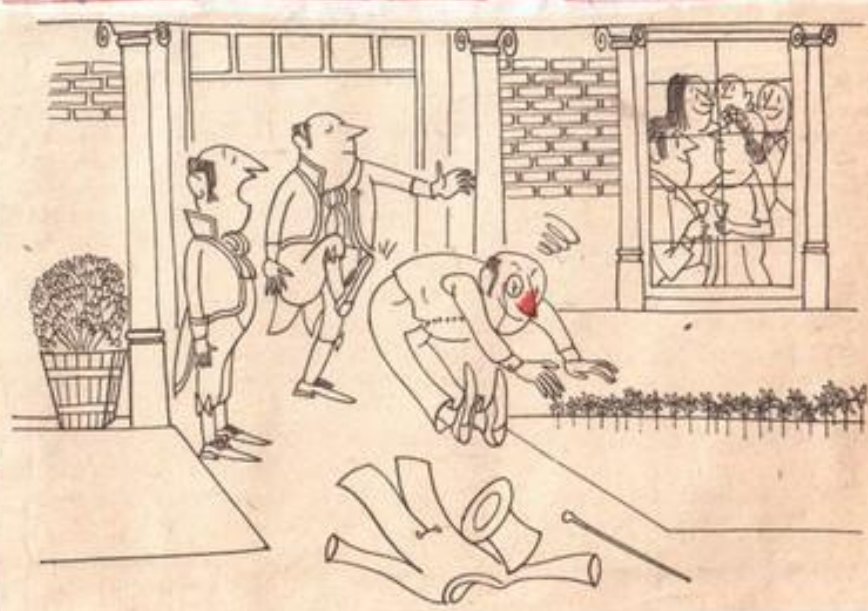

Potom se Eduard odebral do Dominikán, aby zde vychal přichodu svých lékařů. Popíjel lahodně víno a čekal. Uvěřoval zde sám. Byl zde také jiný, který snil o tom, že bude architektem a psychiatrem

«Lepičák, bytem v Dobrušce, pavilon č. 3.»

Přilo hoši zde seděli v přímé anglické konverzaci. Pa však přicela přes hranice šlivo-

EDUARD OŽOUSTÍ BESEDU

ního chování. Jiný s Eduardem na sebe počali chvilky nejopletější na-

divný, jaké byl schopen fyzick
alkoholem zmožený mozek vypro-
dukovat. Náhle však oba zmlkli
a nastalo hrobové ticho, až se
probudil i jágr pod stolem
a dožadovat se piti.

KOŽENÁČ
VEJEL ...

Co bylo přičinou, že
některí zbledli?
Krátký výčet se obci-
tíli bu dvořin.
V nich stál Anisa
Lízl - Kožendě,
ovazaný a oflastro-
vaný jedna básně.

SLEPIČAK

Uvidl, načít se stárechym
hlasem svítoval, že mu na ná-
místi nistowely nohy, on upadl
a přežil ho ~~...~~ první válec,
ještě, že nabližku byla jedna
z jeho ha mardalek, která mu
poskytla první pomoc. Uvidák
Kožendě. Ještě říkal, že už v Beserli
upadl na síle, když tančil valček

a porazil asi 15 parů. Potom ho vyhodili. Krátce potom se připravil v. Čud. A potom se pilo, balabavlo, pilo, apiralo, pilo, a pilo. Když se kolem patě hodiny ráno Kozendaě va-
lil pod stůl, mnoho lidí z Domi-
niku odcházelo.

1 Mira

oděsí (viz obr.)

- 1- paní Čistová
- 2- Kozendaě
- 3- morální dobrodinec

Kolem šesté
hodiny namul
Edward v ka-
hozi rozličného
mira. Polho

využili svých padoušů a vezali obsah
starobavého kosa, jenž byl určen
pro lazečnicko. mistra Koborského.
Nejvíce však řídil Lukáš s Pitrem.
Přilo dva sváděti dívky a to
velmi agresivním způsobem.

V sedm hodin ráno byla všem
němerna příbrz, vzbuzeni byli
spací a Dominik byl naražen.
Nikdo šel domů, jiní do školy.
V deset hodin se stejní všichni
sešli ve škole. Všichni, až na
Kocendače, který přišel kledý na
poslední hodinu.

Nikdo z profesori nekoušel, všichni
byli hodní a chleduplní. Pouze
profesor Čisák nutil opilé hochy
hrat kouřkovou. Šepicák a Loh
zblidl a vhl šlangi do kroče
na odpadky. Dosi nemili ra-
dost ze hry a nml divu.
Kazidy by si raději seloupnul
a ne kouřkovou hodil bobek.

TAKTO SE TVÁŘIL ŠNEBÁK,
KDYŽ VSÍTIL DALŠÍ KOUŠ.

Maturák tedy skončil takřka
zálostně pro abiturienty. Celý tý-
den se se toho vypanatovávali.
A potom se začal znovu ten
mudrý, obravňující život, který je
všem na obzřet. Sbohem, matura-
ku miluju. Celkem však se musí tento
maturák hodnotit kladně. Víc nežadí,
že Eduard měl obě rukavice levé, že
přišel mimo plán fyzikář Uhl a Česák,
že se nedostavil. S Ublem tancila sólo
Sedaňová Ivana, která nepřišel Česák.

Pan Kráva při večeři.
Velice mu chutnalo.

OBDOBÍ POMATURÁKOVÉ

Období pomaturákové školy poznamenané
ještě velikým úpadkem většiny ho-
stů. Tu a tam se přinášely kantory,
jichž řádky zapomněly pozvat, tu a
tam se odvíčeli za sobotou, políhli v nem-
nohu nebo za něco jiného. Dřevěná kanto-
ry rostla až tak daleko, že se němeč-
tina jimi první příležitosti Šubna
otázala, zdali má ještě svou labilní
polohu. Kdokoli viděl Eduarda a
Cizlun, každý se hned smál
tak nenápadně, až z toho mohl
mít smrad. A hned další týden
se ~~to~~ začalo hlasit. První
postavením byl Eduard a filosofie.
Přišlá filosofie byl vynalezen Cond.

Profesorůka d':

- Tak Malvazi, copak je to nutatáfyzika?
- "To je, když on by udělal knihu přehá-
zel", odpovídal Cond. fyziku a

tvrdit se, a to není správně. Jeho pito-
mý výraz obličej vyprovokoval kanto-
ku k nepřítomnosti. Boleslav a táhle
zavyla, schovávají si hlavu do amplio-
nu: „Kupříklad, svíadil! No, to
ste mi toho moc nepoch. Tak mi
povíďte něco o Humovi.“

Cond mce: „To je velký anglický
empirík. Hylm říka, a ano.“
Potom se odmlčel. Šel si sednout se
čtyřkou. Po něm byl vyvolán Bocho-
minka. No, ale co mohl říkat, když
někdo se něj na říhl Cond? Dostal
léž za H.

Učorna také byli postaveni Šniták a Mikem
a deskripce, Koby a matematiky, Cizel
a chemie a Věka romie také. Ale i
ostatní. Ale na studentsko povolna
padala síra. Mnozí si také
navyželi prodávat listky na ma-
kurak i bylo jinu saterieho školu
navštěvovat, proč se o to ani
nepokoušeli a jedád chodli k lékařu.

Koženeč si občasem dal vzít zub,
károneň hardý student obdržel for-
mulár, zavazující. Byla to přihlá-
ška na vysokou školu. Kromě jiné-
ho zde byla také jedna stránka,
návazující na uchování v ústavu.
Pro mně to byla přihláška,
že bratřinský synek Ārarda se
nezabýval a po třech letech na-
psal dílo hodný postu:

Smělo mne spáčil jsem uprostřed zimy.
Pod nohama chodit považoval tělostný směl
a na sochu sv. Václava usel vrabec. Ať
byl silný mráz, trávil se tak veselé, jako by
na světě nebylo nic jiného, než stromičko
a on. Mí dětství bylo radostné. Spolu s
kamarády jsem sbíral a řízení nepřehledný
provádil. Otec byl státním zaměstnancem,
matka ševcem v domácnosti.

Když mi bylo nadšel pátý rok, začala
matka pracovat v továrně a já se spojil
čtyřletou sestrou trávil dny v mateř-
ské škole. 1. září 1952 jsem se stal

řádným stávkem ZDŠ. Psát jsem se naučil,
číst, počítat, i školníkový brádkový sakrumit.
Touha po vzdělání mne však nepustila.
Kdesi jsem našel starý radiopřijímač,
a od té doby jsem nemil více pokaje. Navíc
vstoupila do poměrů šákovského i moje
sestra, čímž se mi příspěvky SRTŠ snížily
na 3 Kčs a já mil možností občas nějakou
součástku zakoupit a stále více a více se
do osidel elektrotechniky zaplétat. Než,
9 let na ZDŠ uběhlo jako voda a nezbyvalo,
než nějaké práci svůj život zasvětit.

I rozhodl jsem se a škovitky do třídy
na matematiku a fyziku Ramičenské školil.
Druh je mi 18 let. Mám mnoho zájmů.
Ale mezi nimi stále domi roje elektro-
technika. Proto podávám přihlášku na
ČVUT. Jsem upřímně rozhodnut studia
řádně dokončit a stát se řádným
členem a pracovníkem v našem ma-
tém, ale krásném státě.

Pohod ledy klasick. Kvarda. Pochop lehu,
že mlčíváš bez poročování paní profesor-
ky bídny a mjedno slovo chvaly ma-

seš myslelímout. Ale čas plyne jako
roda, mih' bitostný padá a padá, mih'
hord' kolamita je lady. Časy ale mas-
kaly a muni mli. Chříplaa vasačka
řádi, nejeden čačaj juna le jí pod-
lehl. Ve škole zima je, lopí se málo.
Ve studijních učebnách kolonba studenti
sedí hřípi si akvěhli psly a hlolubiji
a hlolubiji do svých knozické se bali.
Bána se ranou na klavinky jezick se
váli. Dvůr školni zapadal mihem.
Jakpak se odnese popel? To vóak jiv
čtyri sokoli mihli jdon akarna nypone-
ci. Čačaj Čoud mih ma pardu hal, lopa-
dy se chopil a jiv mih odlehuje.
Po pravé straně vhodný pan Kraba s
lopatom rapasi. Koženáci kasačou lo-
patou dva emby mih odlehuje.
? slabý Edward se má k dlu. Koženáci
a Čoud pracují, jako by mih vlek.
Věna byl katdy se soon dímkan,
šroc' jion našvan'?

La # hodiny je zcela le populární volba.
Lidská síla svítá. Ovšem další záruka
postihla studenty promačká. Van školník,
kraví Kerberos oznámil. Kdo bude vy-
ní vytrávit laureaty se radou a do
ředitelny je vodit? Snad pan Lopic Bi-
rat. Ne, ten tam dal dokonce popul-
ní. Kdo? Já, oznámil by snad
světlu. A s jarem tře tře, se dvan-
m jsou maturováni písemky. Kdo jsou
světlu. Před časem prošel dva
nejdany a jmeš skóme, jeá se svou
milton souhlasivátem Pepičkou je povál.
Kloupy Lepička chodit o pilnosí esne-
týchni silicemi a kósti a mltaké klu-
dal. Kolopate?

Kvinnáč sedel své se mylival a exotí-
ke seiny vyprávil, Edward byl zamlstlý,
Mlitas celý seier nitkou a Coudem
reliformal a mltaké se toho mltaké
paušal. Po satevylého pítaké
mlit byl satevylé? Mltaké. Povinná se
příšly jámi prádním.

O jarních prázdminách scházelo se
jádno brdy za hradního počasi.

Přišel jednouch dne Eduard ke Cislou.

- Ahoy, Mirku!

- Mordar, Eduarde. Jak paka se máš? Copak
jsi mi přinesl.

- Ah le má, Mirku, na návštěvu jsem
přišel, vyprávění mi nějaké přiběhly.

- To počká, pravil Kozimác, neboť on
se měl už dít. - Pojď se projít.

J vyšli. Váhal se Kozimác odázal
Eduarda: "Tak co, má jsi se měl na
přisrky?"

- "Jo, až do půlnoci", opáčil Eduard nemu-
kaje.

Kozimác to však vzal vážně a řekl
"Hlavu, se máš to bavi", prohlodil,

aby se víc kulo. To již byli oba
u hospodě před ovesným pivovarem.

Udimeo Eduard tabákového prokurio-
val Golden-westku, Kozimác vdechu-
val jedovatí páry a jeho oblíbených
Státek.

Utkedy pokkali i Čouda na svých
soulkách přírodou. Potom bylo ještě
veselí. A tak pokračují utkedy
jako roda. Všichni se sešli ve škole.
Tváře zbledly od namáhání duševní
práce. Všichni si totiž opalovali ma-
tematiku.

Umi divu, že mnozí pokubli ve
tvářích následkem používání dopravní
a různých drog. Babi respirační Křemilík
stratil na přiboznosti, takže a
nedovržený jemu si na neto lůžku
obrátil, aniž se obával tělesného
pokřesání.

A potom, den po dni se to blížilo.
Tváře bledly, nohy se potily, průjem
se množily.

A pak nadešlo pondělí. Ten den byli
všichni ve škole raně. Jen Eduard
byl vesel, neboť jemu šlo o práci
jako u žen, tak u mužů. Celí
dopoledne šel jeho hlasem všichni.
Tím proti sobě popudil obrylence

dějepisárku Viktoru Holobrádkovu,
která využívala situace a Nynolala
ho a s ním i Kvardu. Kvarda
dostal první počet bodů, přičemž jeho
kvadranta výsledná pásala nabývat
na jasnosti (mil. ústředí 5, 4, 5).
Edvard měl, že on dostal 20 4.
Po hodině se dal slyšet, že on
až bude invazíem, jí to ukázalo.
Na oběd, co jí ukázalo, neodpo-
vídal. Konečně vyprávění skon-
čilo. Hosti vyběhli, nesli skla-
čice, před stoly. Lavicky už byly
připraveny a hosti seděli, ušli
a pokoušeli. Jak chudší cigarety
po první den! Odpoledne se hosti
sešli v Domínku, kde strávili
svůj volný čas. Na druhý den ráno
se v 7 hodin před stoly sešli Čand,
Edvard a Kosiňák. Poslední rady.
Mirek měl v lašce mnoho knih,
které by podle jeho slov mohl
upotřebit.

Ve tři čtvrtě na osm se k němu odebral
do budovy, avšak předtím si v bu-
fetu Radyni zakoupil chleba - 2 lahve
kofoly. Ve třetí se rozesadili do
lavic. Jaká metoda, že Eduard
seděl na Kozimačím! Utlačila se-
ně maláda, všichni jsou přišli. A co
kdysi byla napsána tímto na tabuli!

Co budeš psát?

Je to v pr...

Ne, to je pěkný

Usc... vás?

• jimi vybrané osoby se rozepínají
ovadlivě bridi. Jen Kozimač s Eduardem
se okamžitě pustili do díla, aby si
mohli jít co nejdříve zakouřit na
záchod. Běh hodiny tam také nemohla
přijít kontrola. Uzní jistě bystrý etnar
pochopí, jak musel takový únik probíhat
pro rovné cigarety. Po půl hodiny horeč-
ného psaní se rozdá první odvážlivce -
Uhlík. Tichým hlasem oznámí, že
jde na záchod. Odevzdá své rozdí-

laní dílo a odchází. Po chvíli se
vrací, se hvězdičkovým úsměvem. Pokouší
ještě nás uvést do lavičky, z odvětví
se Eduard a odchází. Na hrajícím
potkává 2 hočky a vedlejší třídy,
je slyšet strážní mučí o zidku,
přemlouvání slovy: „Te sou ale hrušný
šimada. Je to pod vodou. Kaste na to.
Už aby byl konec. Nemám po čem pat.
Celkové panování skleslá nálada, zavi-
něná výhledem komunistického světa.
Leč písemku všichni dopsalí ve Adra-
mí a až na některé výjimky
všichni ulhnutí od šimada, což bylo
kvůli tomu etalem 4.

Leč známky se dovedli až později
čestinské písemky nikoho nezau-
šovaly. Tato nabídka. Možná se
toho dal slyšet, že se hádají eem
samozřejmě jakémkoliv opisování.
Eduard si doma horečně opisoval
prořečky do tabulek, nakonec
však zjistil, že jsou tam natisk-

ny.

Ten den před maturitní písemkou
byl den s velkým D. Nikdo neměl
ani tu nejmenší chuť k pití, k jídlu,
nebo k učení! Nervy studentů pracovaly.
Jak se měli záci ostatních tříd,
kteří nepsalí matematiku, ale rusštinu!
Ale hostky byly mechny, velký ohavný
vůch nad odsouzení.

Dno, úterek, nešťastný je den. Jis v 7
hodin všli se studenti na přibor ho-
bordiv, aby upravili třídu. Pedagog
splnil slib o opisování a počal ihned
realizovat své mechné plány. Do
krušiny - největší to třídy (vážiny)
na škole mechal si od studentů nau-
čit lavice tak, aby každý mehl se-
dit sám v lavici. Eduard, meša s
čoudeu lavici, si přijadal, jako kdyz
si meže špatně na vlastní popravu.
Bylo to strašné. Koneční byly lavice
naučkové. Rovní problémy krobové
křelo Uolorda. Obšel si pot, či mehl

a pravil: "Tady má Malvas rezervováno místo," ukázal rukou. Jeho žst směřoval do první lavice. Coudovi se leknuším sprotily nohy, leč co mohl dělat. Šel si tedy sednout na čestné místo jemu vyhrazení. Když Eduard se snažil nenápadně se vybrat do některé ze zadních lavic, uprostřed třídy ho zastavil laskavý Holordův hlas: "~~Asi~~ Páčil by si sedne rovně," ukázal na první lavici v prostředním oddělení! Eduardovi se z toho leknuší rozneusobla sknivka břišní, ale šel a usedl. Za ním sedil Tuber, vedle něho Šribák. Jinak bylo rozesazení volné. Někdo nebylo do smíchu. Potom přišel zástupce ředitele a s usměvem supa, který vyhlíží keřist, odevzdal Holordovi příklady. Holorda je napsal na tabuli, potom usedl a pozoroval třídu, co ho s ní sdílá.

Učie sa však nestalo. Prouze Věsta
mudržel řídleou stolici a posral
m kalhoty. Pětich rozvlečení
vyssal všechny inkoust a jeho
pera a nemaje čím psát, usedavě
vřál. Nejchladnější hlavu racho-
val Eduard. Sedí v první lavici
mynchl nic opat a ani se
o to nesusnil. Pokud řízení
dal se do počítání a Gray měl
rozpočítány všechny příklady.
Po dvou hodinách končím Uoboda
odešel na pivo a nálada stoupla.
Uboť nikdo z dalších profesorů
nemil chut dávat bedlivý po-
zor, aby se nepisovalo. A tak
se stalo, že Eduard vypočetl
tři příklady, Tuber všechny čtyři
a Kremen každou.
Chyba byla v tom, že Tuber opiso-
val od Kvardy, který seděl vedle.
Tuber vždy vstal a šel se podívat
ke Kvardovi, jak se má dál počítat.

Chudák, nepočítal s tím, že
Kvarda by tam mohl mít
chybičku. Opral ji a Motorda
ho později uvědomil a Tuberoze
přesněji oklarifikoval, stupněm
midoslabečným. Kubový Tuber se
potom pokusil o sebovážku, vyprá-
lahvinku nitroglycerinu, poskako-
val velmi čile. Leč nebovážlo to,
neboť Tiber mu nitroglycerin vyměnil
za šaralcei. Takže na Tubera přišlo
mohutné ujmání, protože vysušil-
stihl. Ale to už byly přisemby
za námi.

Potom už se do školy chodilo jen tak,
aby se nireklo. Zkoušelo se jenom
s. čestiny a k chemii. Učedany
se množily a na hodích bylo
znát jaro. Umrakovi - chlupatkovy -
vony rostly na bradě a Čoud se
poskizoval Edwardon, který již dávno
s puberty vyrostl, že se musí hohat.

Mikrát Udne. Někteří hoši počali
obnovovat styky s kamarádkami
v dřívějších tříd. Vše bylo láskou.
Tento bylo možno vidět čerstvé ohaleného
čanda, kterak s dívkou po městě se prochází
a pod rozsochatými stranami jí líbá nosy.
Jedného krásného odpoledne vyláhal
Eduard Čanda a jánu mlíka do lina.
Ocas měli v hostinci „u Čandů“.
Eduard je pak vedle nejkrásnější cestou ke
línu, takže byli nuceni procházet zapadlými
plešskými uličkami. Když procházeli po
masti přes jánu z čerstvých plešských řek,
řekla se náhle ozvalo: „Eduarde! Máš
nakřivený mezinosí!“ ~~U~~ Překvapení mlíka
a Čand se podívali směrem, odkud zasle-
li tento divný výkřik a stáhli
hláskem. U řeky seděly dvě dívky
plešského typu. Eduardovi se objevil ~~čanda~~
sumičec první lásky ve tváři. Nechtěl
Málo dát na sobě nic znát a proto pokračo-
val v cestě ke línu. Čand a mlíka
ho a překvapení následovali ještě s dále

O svatáku byla na Starém Bělidle
lambu houno co dílat. Eduard a Hoše náčn
letali u řeky a... Tak by to řekl klasik
Čand. Leč byla tomu jináč. Eduard
proplákal celý hoší den, jen tu a tam
do mění obem šlehnul. Zato Mirek - Hoše
seděl doma parytě nad učním.

Dívky (zvláště jedna) mu říkaly: "Pojď!",
on je však neustále odmítal.

Mirek totiž nepotřebuje nijakých žen.

On si sláčí sám. Jenom občas mu pomůže

Čand. A tak se milý manekýn Mirek

učil. I Čandovi se z tváře vytrabila ona

charakteristická lesní plet. Dou se učil

a čekal, až mu stýcís Jaroš pošle z Prahy

skriptas, aby mohl o přednínách studovat.

I jakýsi Jára Mělo - Kic byl zahraban

do analytiky. A třeba - ani nehovořit

pro týden bývá hrůznými větry,

kteří obzvláště rád činhal, neb

jest povahy plbi, rozum rakatného.

Po týdnu strastiplného učení přišel
k nám tak dlouho očekávaný týden,
kterýžto zvláště Čoud uvítal.

Mirka odmaturoval hned a po udělí
výborně, pročť jest medobrota.

Čoud a Mirka o něco dříve, Eduard
jště odmaturoval.

Čelá bráda maturovala a
s radostí se honem šla a pálek
zapít. A tím se začíná předpo-
slední kapitola rozkvi brády
Einsteinů, chytřejších to studentských
individuů.

Po týdnu strastplného učení přišel
k nám tak dlouho očekávaný týden,
kterýžto evlořtí Čoud uvítal.

Mirek odmaturoval hned a po udělí
rybomů, pročez jest medobrota.

Čoud a Mirek o něco hůře, Eduard
prostě odmaturoval.

Celá bráda maturovala udělala a
s radostí se honem šla a pálek
zapít. A tím se začíná předpo-
slední kapitola rozhlí brády
Eusebiu, chytřejch to studentských
individuů.

To jsou asi tak nejzákladnější zá-
kony máze. Jsou-li tyto dodržovány,
pak je vše na nejlepší cestě k tomu,
aby se máze povedl a měl se usma-
ratelně do mysli a paměti všech
přítomných (jakliže nemají druhý
den obno).

Provoz máze III. F se odlohoval
a pátek večer, byly dojmy a uvaže-
nit ještě teplé a zvlášť na vysvěd-
čenicích vlhce. U nás konání měl
Věka - kasič. Kde jinde se tedy
mohl konat, než ve skvělanovské
hanečárně, šfeluice to nejlepší party.
U v pátek odpoledne mnozí konali
"přípravu", takže večer se nikterá
objevili značně veselí. Mělyto divu.
V hanečárně čepovali opravdu vyborní
pivo.

V 7 hodin se začali shromažďovat
nudočkavci. Petřich, Pít a Věka byli
na místě první. Po nich přišel
Eduard s Kriemilhem, který si měl

Na lašce flakí rodky a oranž punči.
Klapal při tom bezručním čistění
a s huby mu šelby sliny proudem.
Po těchto dvou pouhnicích se vinným
brokem přihnali šakiba v jednom
koufu všichni ostatní. Těd je počto-
pitelně srubky Cíle, za ním se hnal,
níc státem dozadu, aby mu nebránil
v chůzi, Čoud. V závesu za ním
se slonim evalem přihnali Motorda.
Začto se pit. Ovšem, jen takz neoficiálně,
neboť se čekalo jistě na křidni pro-
fesoru Klátilovou a suštinářku
Betokurov. Čekání bylo také dlouhé,
že když obě přišli jistě bylo hlavo
a venko. Eduard s Čoudem hráli
na kytary své oblíbené písně, Brand-
mik se přidával na harmoniku.
Zpívalo se. Pak přišly přepitky,
pročti padl návrh, aby byly čeny
Motordovy cigaty, také dlouho divkami
sapisování a opatrování. No jo!
Ale bylo je přece. Byl navržen

šidni blbec Čoud. Ale ten se jen
hlosteji usmíval a ebrastil svy-
mi kastamy. Všichni vidili, že
by to nebylo ono. Pedy at' to eke
Kul - Cist, Ale ten v tu dobu
zrovna měl nice na práci v míst-
nosti. Tak kdy stývala jediná bezúho-
ná osoba, huský jinoch, divkamy oblo-
mumkyj Edmund Paráček, Eli hoši
ho do ti doby suacní opili, takže
jeho přecus nabyl podoby přecusu
bezúbiho kastavého jednokulčáka.
To však nikomu nevadilo. J sám
velký Koborda se sual; aš řícel.
Kazdon ehmli sarvál: To je vonc!
Přesně tak jsem to řícel.
Ostatní, kteří měli suacnější syroky
vyšli do vednatých mozků a je
polohlasní předúkávali spolu s Edouškem.
Potom se sancovalo. Hoši se šidali
o šidni Kláškou a Eduard jsem
brucel, aš tomu tak mohlo být.

i o maturitním věnečku.

I dívky se veseli zapokily v kole,
bylo jich nedostatek.

Po chvíli tanectví byl na ~~pro~~ Proudni-
hovi znať značný stupeň únavy, neboť
si plekl klavíry s knoflíky od poklopce
předle sedícího Mírka - Kozma.

Tomu to však bylo příjemné, neboť
byl vždycky spíše na hoely, než na
dívčata. A když na něho nebyl hoch,
pak miloval pouze obězi dívky (jak
to bůdívá čoud).

Jakmile Proudník přestal vyhrávat,
náhava se soustředila spíše na Raha-
míni záni. Takovýto způsob zábavy
sáak byl nepřijemný brádní Kládkové,
kteří pomalým plácem klusem prosko-
čila zavěšení okna a zrušila v
mlhavém oparu letní noci.

S jejím odchodem se změnilo i cho-
váni brádní eldy. Kopaček Pavel si
obíel orosení bytí a zapálil si reško.
Jež Kládko ho chtěl triumfaut,

zapálil si doutník, pričom abytek
rábary ňavloral z okna vyblouien, ja
podoben klohotajúcej fontáne.

Pitúch chvil pod vlivem suariny
mohu páchat sebevraždu. Aby mohl
vlnouť ľah a tak nystriaktivet,
skouiel rúnu spúšoby. Nejprve str-
kani proti do krku, posdi je tu
kamarádi stouchali rábradím do
šaludku a nakonce pil ľah od oku-
rik. Neavloral. Asi po hodine to
na nitu prišlo samo.

Nastal druhý den ráno a rábava
se rozdvojila. Jedna parta sedila
venku u stole a prijimú (alespon
si to čoud hrozú pochvaloval) se
barila osobitým spúšobem.

Druhá parta sedila venku a pila
s Holordom, družú si fovidajúce.
Mikteri jedinci se, pódvojicích
nytráeli do obodních krovú,
kde postouchali slavíka, aby
se pak u vchodu mohli slavúe

protahoval jako po rozkošném
zážitku. Je určitě říci, že Kořen
to nebyl, kdo se protahoval.

Ke třetí hodině ráno se sbíral,
vyblivši se žéje a pravit, že jde
domů. Vybratil se a v opilosti prý
plivl na jedno okno. Jeho řířavá
plina proleptala sklo a vaho-
dala základy domu, takže zediny
v něm řířici musely být evakuová-
ny na záložnou stanicí.

Kremonovi došlo, že již i oraví punci
a mnoho lidí odcházelo.

Banku sedil již jen Věba a šaroval
pod sebe, mají hlavu opřenou o desku
stolu a spíše.

O pátí hodině ráno se zbytek odebral
domů. Koloda se oblékl do kabátu,
rozloučil se se všemi a vrátil se
do výčepu. Ostatní se ještě asi do
7. hodiny pohlovali místem,
probouzí se do nového stinného
dne. Každému v hlavě utkvěl

slib, sborové dany všemi účast-
níky mase:

Po přednášce se odešli
sejdeme!

A potom přišly přednášky. Byly to
nejdelší přednášky našeho života.
Trvaly celí 4 měsíce. Každý absolvo-
val příjímání zkoušky na vysokou
školu a všichni byli přijati.

Jenom Krumlík se rozhodl se nově
své znalosti lidem předat a odešel
do Hutní Hory spravovat lidem porou-
chání televizory.

Během těch dlouhých a krásných
přednášek si mnozí našli svou
první lásku, mnozí na ni zapo-
mněli.

Ale jednoho dne v měsíci září, obda-
řili všichni korespondenční listky
s pozvánkou na II. třídní masu.
Opět se kaničovali.

Uklybo to Lilke, avšak všetky dočasne-
dy. Lilke sa toulal po Slovensku so svojou
hudobní manželkou. Eduard a Constanca
spoločne pôsobili v pionýrskom tábore,
Jana Uličková sa pohľadávala po cele repu-
blike, Jimeš, Pítuch a Pítr pobývali v praž-
ských hrádach. Jolana a Lukáš boli
v Lilke, kde sa pripravovali na štúdiá,
Tuber a Kravčák dleli na zátkyhué sta-
nici v Rokycanach a Vochomúška sa
podrobval kozmúmu líčenú v nemocnici
(dostal ani kopírku).

Alle i pries bylo neznače se valná část
trůdy sešla. Samozřejmě i s Holostou.
Alle to už patří do poslední kapitoly,
která pojednává o 11. mázi.

11. máze

11. máze. Jakoby už ani nepatřil do historie
studentů 11. F. Už to nebyla trůda 11. F.
Tento název už patřil našim sestřím -
cím a ti lidé, co se sešli podruhé
v Kasicárně už nebyli ti, o nichž
bylo psáno dříve. Každý z nich

se bojovat sám na svou vlast
jíst. Byl to spíše večer pamětní.
Patrii vzpomínkám.

Ubudeme se zabývatí zápravou na
tento večer. Již nepatří do Studentských
paměti. Bylo to v rámci a nebyli to
středostadáci. Byli to dospělci českého
národa, na které bude jednou
vlast hrdá.

Vladimír Cizl - Koženáč - Kožen - Mirek - Uzel

Bystřij hoch, ovlivňující Avalonem seenu
a silných dívek. Vyborový kamarád
a člen viděti trojice třídy. Píjám
k pohledání a sakladatel filosofické
teorie dvou řívočí. Lamač diviček
srdeci a pravitel panen. Řidič Pionýra.

Stanislav Malvaz - Čoud - Dym

Drubij člen hlavní trojice. Majitel pří-
svičných uší a nákych kalhot. Divný,
vidoucí jeho stepilou postavu, padaly
slasti do ruddob. Budoucí jaderný fyzik.
Majitel Interhotela u Čoudě a bohaté
špajze. Těčný milovník. Špatný hostitel.

Eduard Pavátko - Eda - Božský Eduard - Blbec

Poslední člen trojky. Krásný, vzdělaný,
inteligenci předčivající delfin. Těčné
shlamauj v láse. Budoucí agronom -
hnojář. Vyborový společník. Souper jardy
a ládi. Do věcí byl jako drub.
Historický abstinent a melaučič.

Jaroslav Mlko - lid - Jára

Přibližný matematik, skilný návrhář nábytku
pajalů a vybičovaných domů. Láška
ke něm ho zavedla až na Matfys.

Umí číst i psát. Uta doma vždy po
snuce hlít nějakého toho alkoholiku.

Rudolf Šiml - pan Kráva

Zakladatel školy dvou tříd a Analek
divočích lila. Právitel divočích psů,
matematický génius a vědec se po-
hledání. Stálý host protialkoholické
stanice.

~~Jan~~ Václav Veka - Vekouš, Veka

Četl mazeň a slazin, miláček všech
a kácal k pohledání. Jeho myšlenky
mily ráz a osobitý perrveremí nádech.
Vyzníval v matematice a filosofii.

Vítězslav Štepičák - Petuch

Stále zaměřován do jedné díry nebyl
schopen ani pohlednout na jinou. Pil
jako duba, kouřil rovné cigarety.
Osobitý způsob vyjednávání pochytil
v dobrianském bláznovi, kde šel v cele č. 26.

Petr Tůš - Pítr - Vřad

Jeho slabosti byly a jsou ženy. Příběhy výraz
sváře mu dodával neodolatelnosti a soud-
nosti. Kvůli snátekovi podvodník,
hledaný Interpolem a SNB. Jeho karikatury
a optické obrázky už 3 roky oblažovaly
služební mysl spoluprátků.

Mira Lesný - Kvařda - Bohouš₂ - Čvařda

Kvířák opia, hašiš a jiných drog. Miloval
lahodné Dětvy. Zbožňoval dějepis, filosofii
a dějkupei. Autor románůho životopisu
a mnoha jiných hodnotných literárních
díl a písemností. Rád křivil staré,
zapomenuté písničky, za což mu byl
udělen titul Resolventy auttalent.

Milan Teplý - Tuber

Auter mnoha básní s proletářskou
tematikou, beatnik a sexuální nagra-
mota - samota. Především litera-
tury profesor, zaměřován s dírkou
neboli pověstí, což mu bylo docela vhod.

Zdeněk Laib - Jmaš

Sportsman a učený. První
výmluvnými gesty odebral
kardéla kantora, prahnoucího
po jeho krvi. Urovněný Slepčákův
druh a autor několika solidních
mejdání.

Miloslav Vachomírka

Nejsympatictější hoch školy, idol mejdání
díky se školy výborný pijan, sexuální
maniak a nezájem.

Jiří Krámilek - Krámen

Podobnost s bájovým sláken Ping-Pongem
byla zcela namístě. Krámilek
neměl nepřítele, neb ~~je~~ je vybil
do jednoho. Líbil si v matematice.
Jeho kamenné stupy okrášaly sálady
školní budovy.

Tomáš Kočovný - Tom

Původem z Karlovyh Látek
měl typický západělský dialekt.
Byl snáze v járycích, kbořňovatel
dechovky a velký ochmelka. Jinače
inteligence chabí, rozum mllího.

Jan Bilgaj - Johnny

Domažlický jes. Msta souměrná, kuba
jako splav. Král na klády net a
neroy spolubýdlicích. Měl vždy rádne
oprány školy od pana Krámy.

Milau Šukno

Seladón k pohledání. Nevinní děti
lábal k milostným hrám vyprávky:
"Kochy, pte se o mně!"
Asi do 6. třídy studoval v Indii,
poté přesídlil do ~~Plzeň~~ Plzně. Vlastní
fantastický blbělo pra Ajaxe.

Jiří Prondník

Díky svému soudnému vzezření
mít možnost mít každý týden
novou dítku. Toho také náležitě
využíval. Jakmile se dostal k pivu,
mazal se. Hospody vyhledával
k tomu účelu vyvířeným eikem.

Pavel Kopáček

Málokdo dokáže ve škole při chůzi
pro sebe dělat složit si nohu. Pavel
to dokázal. Na záchodě ležící
vyhodně sloužil Kubu. Jeho
zásadou bylo, že alkohol je metla

lidstva a proto jej musíme
vytří, aby příští generace žila
v klidu.

Václav Šněbák

Sportovec duší i tělem, rozený
Jack Rozparovác. Illegální provo-
zoval řemeslo fantoma pasáže.

Rafinovaní se maskoval. Jeho obli-
bený převlek byl ciban Masarovic.
Dodnes mluví nástrahám poručíka
Fifta a kriminálky

Věna Kobyl

Přírodní kutil. Každou elviku měl
sarování obě ruce, neboť mu bouchl
válec jeho orů - Harleye Davydoviče
šesticylindrůka. Fotograf - amatér.
Prý vyráběl tajně pornografické
seriály, které pašoval do Šánska.

Vladimír Jágr

Šanatik přes nepřekrovené dírky.
Kdeson chdit, tu mil. Dostal i Čouda.

Irana Sadaiová

Zuamí byla spíše pod jménem
jednoduchá Lola. Pod tímto pseudonimem
vystupovala dlouhá léta v revolučním
programu Jany Mrkvičky "Krása
se ránojem". Avšak ráhy byla
prosvěta zvrhlym Čoudem, který
ji poznal při návštěvě jednoho
opiového doupíte.

Milada Pebrásková

Tato nešolici děra bylať povahy veselí,
ba přímo bestarostní. Ve škole
mila ryborný postiel. Nikdo by
v ní nehladal protiélou špiónku
jedné kapitalistické Reme. Luskalo
se o ní, že mila stýky přímo
s Tomem Jonesem ale při konfrou-
saci myslo najero, že Tom Jones měl
stýky s ní.

Soňa Pracharová

Oni stačí jen příslovi:

"Tichá voda bílý mele!"
Pomocí hypoderm provedla Velkou
vlakovou loupež a rafinovaně
nastřádala stopy na partu trampů,
kteří byli myslivcem odsouzeni.

Magdaléna Melchová

Autorka básní Průběhem na
věčné časy. Dodatečně se přiznala
po pověsti zharého želera a napi-
nání na skřípce. Mučení pro-
vádělo přídní grobiáni - Křemlík
a Bochnůvka.

Irana Bujará

Přídní recitátorka, bojovnice za práva
žen. Alkohol pila místo vody.

Kouřila vyhradně malkavice. Prý je
v nich hášiš nebo co.

Kamarády odbravila slovy:

"Tě péro, marihuáno!"

Kvita Doubková

Per. malá pivčo bůdy. její nálada
stoupala geometrickou řadou,
stoupal-li obsah alkoholu v krvi
aritmetickou řadou.

Po ní plálo láskou mnoho hochů
ze bůdy (přijí Čoud s Mirkou a Edou).
Ale ze všech sešlo díky počasí,

Dušanová

Tato nevádná dívka holdovala
kartám a mušicím. Muže po noci
lásky zabíjela a koupala se v jejich
krvi. Hoši ze bůdy však byli rozvedeni
jejími rukama. Epila na nich krev.
Modrá krev. Podle Dušany přijí to byl
inkoust ale každý ví své.